

NOTÍCIES

Girona, una ciutat educadora. Any del Llibre i la Lectura

Des del Programa de Recursos Educatius, l'Ajuntament de Girona ofereix, a través de La Caseta, un bon nombre d'activitats relacionades amb la promoció de la lectura i l'escriptura, que enguany tenen una estreta relació amb la celebració de l'Any del Llibre i la Lectura. Aquestes activitats són les següents: ESCRIB I DIBUIXO EL MEU CONTE. A més d'escriure'l, els alumnes de cicle mitjà dibuixen el seu propi conte de la mà d'un il·lustrador. Han participat 5 centres amb 189 assistents. SISPLAU, DEIXA EL LLUM DEL PARADÍS OBERT. Els alumnes de cicle inicial i mitjà juguen amb les paraules i amb les lletres fins a convertir-les en poesia. Han participat 5 centres amb 297 assistents. TALLER DE POESIA AMB NÚRIA ESPONELLÀ. L'escriptora Núria Espotellà apropa l'art poètic als nois i noies de cicle superior a partir de poemes pensats per ells. Han participat 6 centres amb 299 assistents. PROMOCIÓ DE BIBLIOTEQUES ESCOLARS. És una activitat de suport al manteniment i funcionament de les biblioteques escolars. Han participat 18 centres. VISITES A LES BIBLIOTEQUES MUNICIPALS. Una bona manera d'entrar en contacte amb el món dels llibres és visitar una biblioteca i veure què hi ha i com funciona. Han participat 9 centres amb 557 assistents. FEM UN PUNT DE LLIBRE. Concurs adreçat als alumnes d'educació primària per a l'elaboració d'un punt de llibre on es barregen la creativitat plàstica i la referència literària. 16 Centres participants i 600 originals presentats.

X Diada de l'Escola Pública

«Fem de la nostra escola, la pública, el motor de la qualitat que volem per a l'educació del nostre país». Amb aquestes paraules el Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) va donar el tret de sortida a la X Diada de l'Escola Pública celebrada a Girona i altres comarques de Catalunya. La celebració a Girona va ser el dissabte 7 de maig, al Parc del Migdia. Com sempre aquesta diada lúdica i reivindicativa ha aplegat col·lectius de pares i mares, alumnat i professorat amb l'ànim d'enfortir l'ensenyament públic. Nombroses nenes i nens varen fer actuacions: teatre, danses, cançons... i d'altres activitats compartides. El cantant gironí Gerard Quintana va fer la lectura de la declaració reivindicativa de la Diada, on vàrem poder sentir paraules com: oberta, gestió, qualitat, justa i igualitària, drets i deures, no exclusió, sostenible, integrada i pau, tot referint-se a l'escola i a la societat.

XI Trobada de Corals de Secundària

El dimecres 27 d'abril va tenir lloc a Girona la XI Trobada de corals d'educació secundària. Hi van participar més de dos mil nois i noies i un centenar de professors que formaven la seixantena de corals, provenint de les diferents demarcacions territorials de Catalunya i el País Valencià. Durant el matí, les actuacions es van fer per separat a: Casa de Cultura, Centre Cívic St. Narcís, Centre Cultural la Mercè, Facultat d'Educació i Psicologia, Fontajau, Fontana d'Or, IES Vicens Vives i Maristes. El concert de cloenda va tenir lloc al Pavelló Municipal d'Esports Girona-Fontajau i va ser presidit per: el Director General d'Ordenació i Innovació Educativa, l'Alcalde de Girona, i el Director dels Serveis Territorials d'Educació de Girona. De Girona ciutat hi van participar els instituts: Montilivi, Narcís Xifra, Sta. Eugènia, Sobrequès, i Vicens Vives, i el col·legi La Salle.

Premis del XXV Jocs Florals i Literaris Escolars 2005

Enguany se celebra el seu 25è aniversari els JOCS FLORALS I LITERARIS ESCOLARS. Activitat creativa i literària dels alumnes d'educació infantil, primària, secundària obligatòria i secundària post-obligatòria dels centres escolars de la ciutat. Han participat 26 centres amb 465 composicions.

CATEGORIA: CICLE INICIAL (1r i 2n de primària)				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
premi	Petit i eixerit	La pau	Cassà Costal	Pau Camós Parra
premi	Nose	La meua família	Sagrada Família	Guillem Badosa López
premi	E'loo	El cor	Bell-lloc del Pla	Eduard Torrent Portavella
premi	Rosa	Vull un món millor	Pla de Girona	Elna de Cirona Montiel
premi	Minino	El meu gat	Sagrada Família	Charhazad Gougouou
premi	Puma	Els avis	Joan Bruguera	Pere Garderich Pons Saavedra

CATEGORIA: CICLE MITJÀ (3r i 4t de primària)				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
FLOR NATURAL	Top	La meua guitarra	Cassà Costal	Patricio Gómez Sánchez
Accésit	Sorra de mar	La meua bicicleta	Montfalgars	Yoshua Filgueira Quiróz
ENGLANTINA	L'esparrec	L'esquial	Verd	Maria Reyes Picazo
VIOLA	Okay	Millarem el món	Cassà Costal	Laura Marquès Pellejà
PROSA				
1r premi	Gorra	El somni	Pla de Girona	Maria Martín Manzano
2n premi	Boixi	El Quixot arriba a Girona	Verd	Lluís Pla Vallverdú
3r premi	King	A l'hor contes	Montessorri-Palau	Oscar Calonge

CATEGORIA: CICLE SUPERIOR (5è i 6è de primària)				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
FLOR NATURAL	Pato Donal'd	Coses que estimo	Les Alzines	Esther Aregay Castro
Accésit	Lisa Williams	Oh, mare estimadal	Pla de Girona	Ariadna Pla Juher
Accésit	Colom	Tramuntana	Bell-lloc del Pla	Ferran Pibemat
ENGLANTINA	Heura	A tu estel	Cassà Costal	Lidia Martínez Cornellà
VIOLA	Nini	Un món al revés	Montilivi	Bea Fornaguera Lozano
PROSA				
1r premi	Kuko	El meu somni d'àngel	Cassà Costal	Marina González Del Rio
2n premi	Aries	Sensacions	Vedruna	Blanca Rigau Planella
3r premi	DESERT			

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA ~ 1r CICLE (1r i 2n d'ESO)				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
FLOR NATURAL	Pau	La meua amiga	Santiago Sobrequès	Asa Dembaka Dembaka
ENGLANTINA	Espadimonis	Records de tramuntana	Vicens Vives	Gerard Moreno Asso
VIOLA	Abril	El silenci	La Salle	Elena Losada
PROSA				
1r premi	Galàxia	Una trobada inesperada	Santiago Sobrequès	Hannah Martín Dombrowski
2n premi	Rajaleit	Música	Vedruna	Carlota Bozzino Bastit
3r premi	Boig per tu	Insuportable	La Salle	Anna Bachs
Accésit	Pol·len	Un món, un jardí	Montilivi	Marta Besalú Canals

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA- 2n CICLE (3r i 4t d'ESO)				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
FLOR NATURAL	La pluja	Record	Montessorri-Palau	Núria Vilaseliu Balcena
ENGLANTINA	Ètrea	Igual que el polen de les flors	Les Alzines	Silvia Vil·la Mir
VIOLA	Somni	Tsunami	Santiago Sobrequès	Clara Renedo
PROSA				
1r premi	Somni	Una mirada en terra	Vedruna	Núria Salvatella
2n premi	La curiosa	Salmesa	Narcís Xifra	Clara Benítez Afó
3r premi	Livestrong	Gairebé un conte romàntic	Maristes-Girona	Fernando Campos

CATEGORIA: SECUNDÀRIA POSTOBLIGATÒRIA				
PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM	
FLOR NATURAL	Lir entre cards	Amar o desamar	Les Alzines	Miriam Luque Cabrejas
ENGLANTINA	007	Oient	Santiago Sobrequès	David Mouricó Fache
VIOLA	Clink	Herois anònims	Bell-lloc del Pla	Jordi Boyer Alsina
PROSA				
1r premi	Kamel	El seu tabac, gràcies	Vicens Vives	Alba Comana Navarra
2n premi	Isil	A través del corredor	Vedruna	Anna Cano
3r premi	Gala	Amor a l'art	Vicens Vives	Alba Comana Navarra

EL TALLER

Núm. 33 - Juny 2005

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Cassà Costal, Dalmau Carles, Migdia, Montfalgars, Palau, Pla de Girona, Verd.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Peljades, Doll, Els quatre fulls, La xinxeta, La veu de Palau, Treval, Els fulls del Verd.

Coordinació:

Dolors Reig i Puri Molina, CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70 a/e: crp-girones@xtec.net

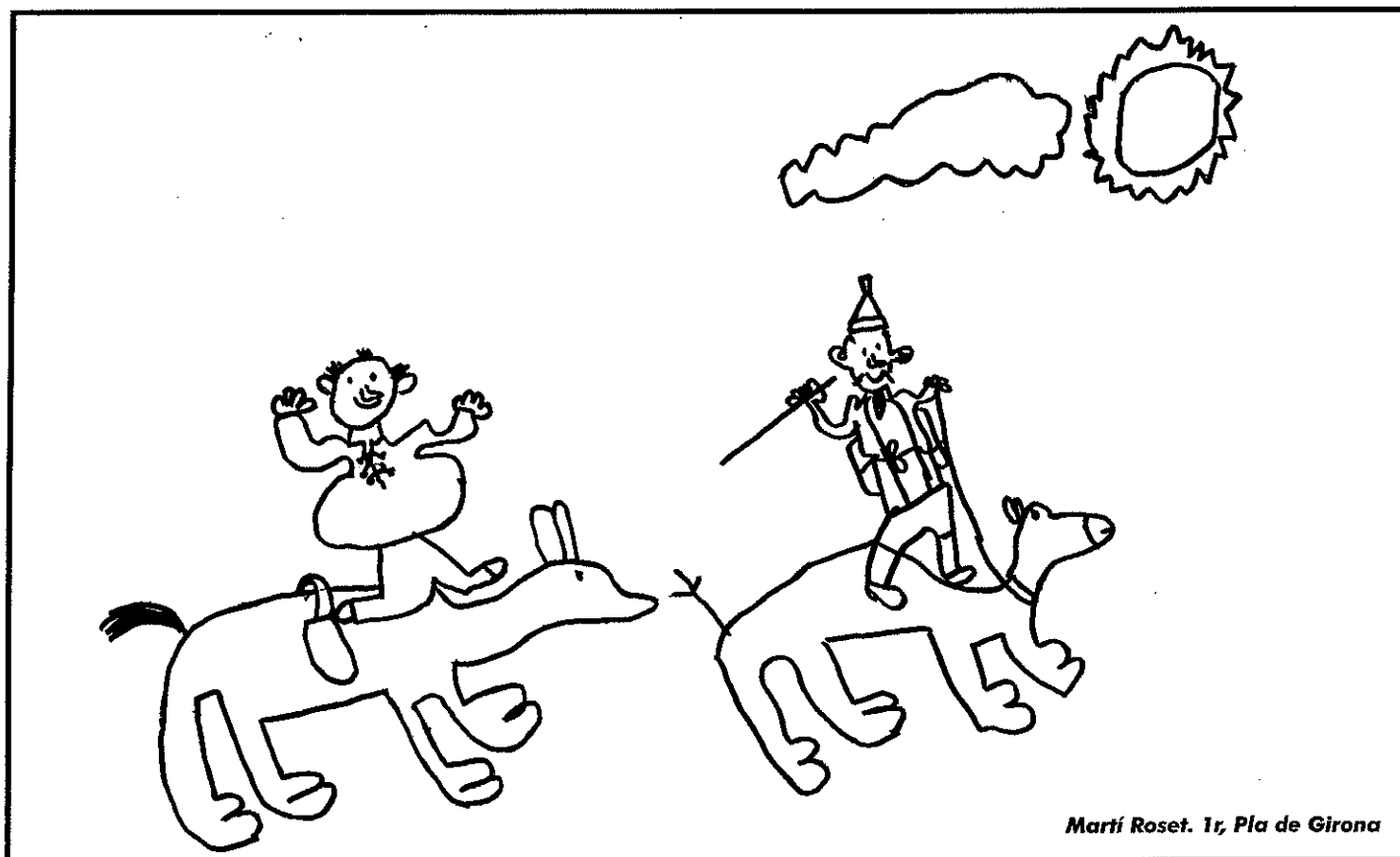
Col·laboració:

Ajuntament de Girona, Serveis Territorials a Girona del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL: GI-674-88

Aliment per a l'esperit

Cada any, als voltants de St. Jordi, les escoles es preparen com si volguessin celebrar la seva Festa Major. I és per això que els actes es multipliquen i poden anar des de recitals de poesia fins a jocs florals, passant per representacions teatrals i setmanes culturals. Tot gira entorn l'àmbit de la llengua, de la lectura i dels llibres.

Algunes entitats i institucions també s'afegeixen a la celebració del Dia del Llibre, i aquest any més que mai, en celebrar-se l'Any de la Lectura i el Llibre. A Girona ha estat un no parar continu: concurs literari dels Amics de la Unesco de Girona amb el lema "Els llibres, els nostres amics"; 12 hores de lectura dels Amics del Museu d'Art; Jocs Florals de l'Ajuntament; representacions teatrals de la llegenda de St. Jordi; jornades de portes obertes dels centres educatius amb personatges literaris com el Quixot, amb el record de les Homilies

d'Organyà, i amb l'apropament a llocs tan emblemàtics i tan cantats pels poetes com la catedral de Girona; visites als centres educatius d'escriptors i escriptores com Miquel Deçclot, Núria Esponellà, Dolors Garcia Cornellà, Natàlia Molero, etc., que convivia per uns moments amb alumnat i professorat; treballs entorn d'altres ja desapareguts però recordats i celebrats com Víctor Català, Salvador Espriu, Ernest Lluch, Juli Verne, Hans Christian Andersen.

I ha tornat Girona, Temps de Flors amb una novetat nocturna: veure com flors de formes i colors variats s'obrien a la façana de la catedral per la màgia de la tècnica vinguda de més enllà dels Pirineus de la mà de Jeroni Roy amb un nom ben poètic Retaule de flors, mentre música i paraula completaven l'espectacle.

Com cada any, també, l'Escola Pú-

blica amb un ampli ventall d'activitats escolars ha sortit al carrer per mostrar-se a la ciutadania amb actes lúdics i reivindicatius. I, com a novetat, hem vist presentar a Girona el Pacte Nacional per a l'Educació i Girona ha estat present al Fòrum Social d'Educació.

Tot plegat ens porta al Quixot i al seu inseparable Sancho. Perquè mentre tot això passava, mentre la poesia envaïa les escoles, els instituts i la ciutat, la prosa de la vida quotidiana continuava. I és que la gràcia rau aquí: ser capaços de compaginar-ho tot, de ser uns bons cuiners i preparar menús equilibrats. Un xic de poesia amanida amb unes gotes de prosa, uns dies, i els altres, just a l'inrevés. Cada dia alimentem el nostre cos, no oblidem de donar-li alguna cosa al nostre esperit.

Bon profit! I bon estiu 2005!

Diada de la dansa 2005

Durant el segon trimestre tots els alumnes de l'escola vam estar aprenent danses populars catalanes i d'arreu del món. Un cop apreses es va preparar el vestuari adient a cadascuna. I el dia 18 de març es va fer la ballada on hi van ser convidats pares, mares, avis, àvies i familiars.

Actuaren successivament:

P3 «La Caterineta» (ball rodó). Penelles (La Noguera).

P4 «Volta cap aquí». El Pallars.

P5 «Ball de Cascavells». Cardona (Bages).

1r «Schip Moet Zeilen». Holanda.

2n. «El ram ram» (ball de bastons). Baix Penedès.

3r «Te'veorez». Israel.

4t «Lustiga Polka». Dansa europea.

5è «La raspa». Mèxic.

6è «The Tennessee wig walk». USA.

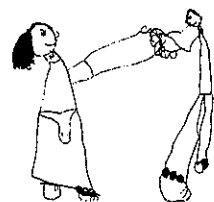
Aquí teniu alguna mostra del que va ser la nostra diada de la dansa 2005.

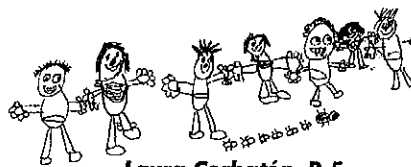
Ricard Ballester. P-4

Lucía Martín. P-3

Sira Cañavate. P-5

Laura Corbatón. P-5

David Varas. 2n

Dúnia Sabater. 6è

Equip «El Tarlà». 6è, Migdia

Visita al zoo

Ahir, dimarts vuit de març, vam anar al zoo de Barcelona.

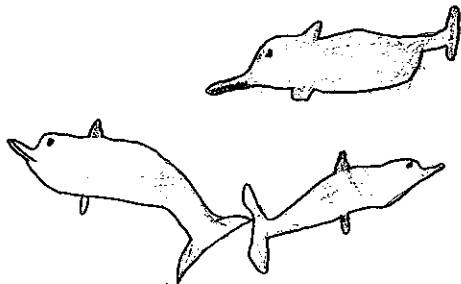
Vam arribar a l'escola, vam agafar l'autobús i vam anar cap a Barcelona.

Quan vam entrar vam veure un esquelet de balena, ens vam posar a esmorzar i al cap d'una estona, vam anar a veure els micos, els elefants, les girafes que tenien el coll molt llarg, rinoceronts, hipopòtams i gaseles.

Després vam anar a veure l'espectacle dels dofins, n'hi havia quatre, saltaven i nedaven. Llavors, vam dinar i després vam visitar el terrari: hi havia serps, caimans, cocodrils, iguanes i tortugues. També vam veure els animals salvatges: el lleopard, el tigre, el lleó, la lleona i una pantera negra. Vam anar a veure els animals de la granja: cabres, ases, conills, porcs, xais...

A dos quarts de cinc vam marxar. Va ser un dia molt divertit!

Martí Crous. 1r, Pla de Girona

Sortida de projectes

El divendres 18 de febrer el Cicle Inicial vam anar a Barcelona.

Primer vam visitar el Museu de Zoologia. Vam veure molts animals dissecats per taxidermistes.

Ens van explicar que conservaven els animals petits amb alcohol i formol. Llavors vam anar a l'Imax del Port Vell a veure la pel·lícula «El cos humà». Ens ensenyava l'ull, el timpà, l'embaràs i el part. Era molt curiós el reflex del nadó dins l'aigua. Vam dinar i jugar al Parc Güell.

Alumnes de 2n, Annexa

Pintar sense colors

El dia 23 de febrer, a la tarda, van venir unes senyoretes del Museu d'Art, que es diuen Anna i Eva. Quan ens van explicar el que faríem, vam anar a l'aula dels Professors i, ens van ensenyar unes diapositives molt maques de com s'ha anat pintant al llarg dels anys.

Quan vam tornar a la classe l'Eva havia preparat les taules per grups. L'Anna i l'Eva ens van explicar quina cosa havia de fer cada grup. Al nostre grup ens va tocar fer la tinta amb una sípia. Tots els grups havien de fer una barreja amb les coses que els havien donat. Després ens van donar un foli que tenia un plàstic transparent. En aquella fulla vam haver de pintar i escriure coses que ens preguntaven. I després vam poder marxar, quan ja eren les 5. M'ho vaig passar molt bé.

Patricia Martín. 4t, Bruguera

El futbol

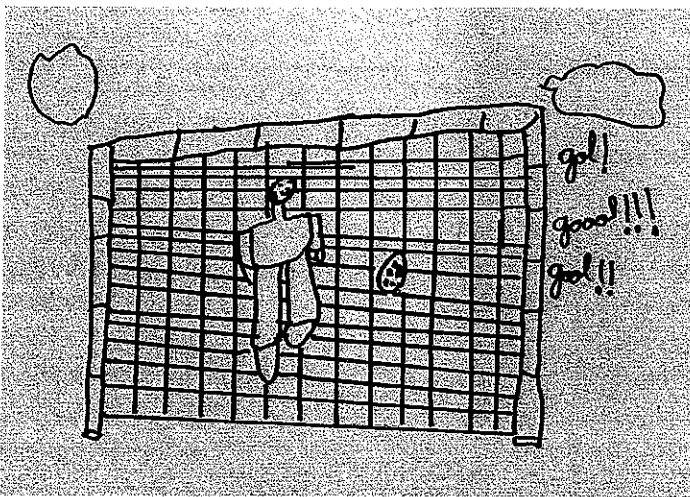
El futbol és un esport que es va inventar a Anglaterra.

Cada equip té deu jugadors i un porter. Juguen amb una pilota de cuir i amb els peus.

Quan toquen la pilota amb les mans és falta.

Jugo amb molts amics i m'ho passo molt bé, m'agrada fer gols.

A vegades els homes discuteixen per les coses del futbol...

Gina Martínez, Sergi Pérez, Arnau Puig. 2n, Bruguera

Pujada als Àngels

El passat 3 de febrer (dijous gras) vam fer la pujada al Santuari de la Mare de Déu dels Àngels caminant.

Vam sortir de l'escola a les 9h del matí i vam tornar a les 5h de la tarda. Després de caminar i caminar vam arribar a dalt, on feia un fred que pelava. Vam descansar una estona, però de seguida ens vam posar a jugar. Més tard vam entrar a l'església i vam encendre moltes espelmes. Tot seguit vam anar a dinar.

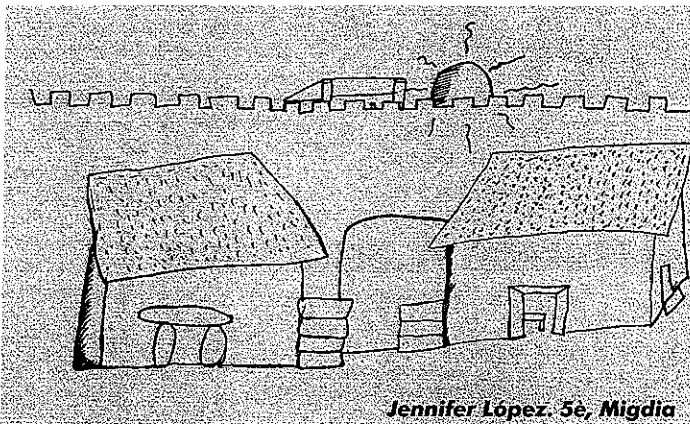
A la tarda començaven a arribar els autobusos que venien a buscar els nens i nenes que hi havia, i un venia a buscar-nos a nosaltres, per això vam començar a preguntar quin venia a bucar l'escola Joan Bruguera i així vam passar una bona estona distreta. Al final la senyoreta va tocar el xiulet i vam marxar. Va ser una excursió divertida, encara que pel camí d'anada ens vam perdre.

Silvia Feliu. 6è, Bruguera

El poblat ibèric de Calafell

Les dues classes de 5è, l'1 d'abril de 2005, vam anar a visitar el poblat ibèric de Calafell. Vam haver d'arribar al col·legi a les 8 del matí i vam tardar més de dues hores en arribar-hi, tenint en compte que ens vam parar per poder esmorzar i alhora jugar una estona.

La nostra professora de Ciències Socials va escollir aquest lloc perquè ara estem

Jennifer López. 5è, Migdia

estudiant la vida, la cultura i els costums dels pobles ibers.

Quan hi vam arribar ens van explicar que aquell poblat pertanyia als Cossetans. Primerament ens van ensenyar el poblat des de fora la muralla. Gairebé al costat de la porta hi havia una torre de vigilància. Ens van explicar per què tenien la porta d'entrada tan estreta i el perquè de la seva rampa perquè quan entraven amb un «ariet» no podien passar bé per culpa de la corba de l'entrada de la porta.

Quan vam entrar al poble, vam pujar a la muralla i des d'allà ens van explicar per què els teulats de les cases eren tan inclinats i per què els carrers tenien un tall enfonçat. La resposta d'aquests interrogants és per la pluja perquè quan plovia l'aigua relliscava avall i no provocava tants danys a les cases i també les teulades les feien servir de terrassa.

També ens van explicar què són les tobos. Són les rajoles que feien servir per construir les cases. Eren fetes de palla, aigua i fang i ho deixaven assecar tot i el resultat era una rajola per les cases i, com és evident, les feien amb moltillos.

A continuació vam fer tres activitats: estampar noms escrits amb l'alfabet ibèric; teixir amb l'ajut d'uns marcs de fusta i amb uns fils de color blau i vermell; fer tobos usades per la construcció de les cases.

Finalment, després d'aquestes activitats tan interessants i pràctiques, vam dinar i vam jugar a saltar corda... una estona.

I a continuació vam agafar l'autobús de tornada cap a Girona i després de xerrar i comentar el que havíem vist i fet amb tothom, va quedar confirmat que, gairebé a tots, l'activitat que més va agradar va ser la de teixir.

Anna Cateura i Mireia Cufí. 5è, Migdia

Viatgem per Gaudí i el modernisme

Barcelona, dimarts 22 de febrer del 2005. Avui al matí he arribat 10 minuts aviat a l'escola, perquè he sortit molt d'hora per no fer tard a l'excursió. Mentrestant com m'avorria he fet unes quantes fotos, però sense gastar-les totes que a Barcelona ja no me'n quedarien.

Per fi hem anat a l'autobús. Al cap d'una estona hem parat per anar al lavabo i també esmorzar. Jo he menjat un entrepà de formatge i les mandamines no, perquè no me n'he recordat. Després d'esmorzar hem continuat el viatge fins a la Sagrada Família. Allà ens han donat una carpeta i un bolígraf, després ens han explicat que la Sagrada Família rep aquest nom perquè està plena d'escultures sobre la vida de Jesús: des del Naixement fins la Resurrecció. Tot seguit hem anat a veure el museu de Gaudí (era molt maco, sort que hi he pogut fer fotos!). Ens ha tomat a venir a buscar l'autobús i ens han ensenyat on eren: la casa Batlló, la Pedrera, bancs fets amb l'estil que tenia Gaudí... etc. Tot seguit hem arribat al Parc Güell on hem dinat i hem pogut jugar amb les amigues, després hem anat a veure el tradicional drac del Parc Güell a qui tota la classe li ha fet fotos i la senyoreta ens n'ha fet una a tots junts. Finalment hem tornat a l'escola on ja no hi quedava ni una ànima només els pares que ens han estat esperant fins a dos quarts de sis de la tarda.

Laura Garriga. 6è, Bruguera

La planta incineradora

Les persones generem molts residus, que s'han de destruir o reciclar.

L'any 1970 es va construir un abocador però van veure que hi havia problemes de males olors i de rates i es va deixar.

L'any 1984 es va construir una planta incineradora a Celrà.

El dijous 3-2-05 els nens de 6è de l'escola Montfalgars vam visitar la planta incineradora de Campdorà.

Els monitors ens van dur a visitar la planta incineradora i ens van ensenyar el procés que segueixen els residus.

El procés és el següent:

1. El camí amb les escombraries aboca els residus a la fossa de recepció o s'agafa amb un pont-grua.
2. Als forns té lloc la incineració dels residus que cremen de 900 a 1.000 graus.
3. Depuren i evacuen els fums després de passar pel forn.
4. Surten les cendres; aquestes passen pel crivell vibrant on es divideixen en cendres i ferros.
5. La sala de control és el centre que controla tot el procés que té lloc a la planta incineradora.
6. Aprofitament de l'energia. Actualment s'estan fent una sèrie de canvis a la planta per tal d'aprofitar l'energia residual convertint-la en «energia calorífica».
7. Els residus no cremats són portats per un camió a un abocador que hi ha a prop de Banyoles.

Aquests residus es tapen amb terra i es farà adob per als camps de conreu.

Marc Agramunt, Sheila València, Guillem Furtet. 6è, Montfalgars

Experiments amb la llum

La llum és un tema una mica difícil d'entendre per nosaltres. Per això vam fer diferents experiments. Alguns els vam fer a classe amb llanternes, un prisma òptic, un mirall... Però l'experiment de la llum més impressionant va ser el que la tia de la Marta Güell, la senyoreta Maria Güell, que treballa com a tècnic de llum, ens va ensenyar.

El dimecres 23 de febrer per la tarda, a l'aula d'audiovisuals, la Sra. Maria i una seva amiga van fer un muntatge visual amb quatre focus amb uns filtres: un de color vermell, dos de color blau i un de color verd. Aquests són els colors primaris. Si tots els focus il·luminaven un mateix lloc (una pantalla blanca a la paret) es formava el color blanc. Ens va explicar que es necessitaven dos focus blaus perquè la llum blava té menys intensitat.

La llum ens va fer passar d'un en un per davant del focus. Si observàvem la nostra ombra a la pissarra blanca, no veíem una ombra negra, com estem acostumats a observar, sinó tres ombres de colors diferents: magenta, groc i cian. Aquests són els colors complementaris.

La demostració de les característiques de la llum va ser molt divertida i entenedora. La Maria ens va comparar els rajos de llum amb una cabellera llarga de cabells ondulat, de diferents colors. Quan xoquen contra un objecte, reboten: alguns colors són absorbits i no els veiem, i un altre rebota que és el que dona el color a l'objecte.

Agraïm molt a la tia Maria la seva col·laboració desinteressada, és molt simpàtica i generosa. Vam aprendre un munt de coses sobre la llum. Ens va passar el temps volant!

Alumnes de 4t, Montfalgars

L'Estany de Banyoles

El dia 11 d'abril de 2005 els alumnes de 5è vam anar d'excursió a Banyoles per observar la flora i la fauna d'allà. Ens van explicar que el llac de Banyoles tenia set estanyols que es van formar perquè l'aigua subterrània passa per roques de guix i roques calcàries no permeables, tret de les marges. Per això, només estan edificades les zones on hi ha marges, que són impermeables.

Vam anar passejant pel llac i vam observar i identificar la flora d'allà. També per entendre les cadenes tròfiques, vam fer un joc que consistia en què cada persona tenia una cartolina d'un animal o vegetal i s'havien de menjar als altres.

Vam anar a pescar microorganismes al llac (plàncton) i els que vam trobar, els vam observar al laboratori amb un microscopi. Era molt emocionant! Una vegada identificats els vam dibuixar.

A les 4 vam pujar a l'autobús, i vam tornar a l'escola després d'un dia d'excursió.

Cristina Pacheco i Bruna Madrenas. 5è, Migdia

Girona - Brussel·les - Varsòvia

Aquest any, els alumnes de 6è del Montfalgars, amb l'ajut del Projecte Comenius, hem pogut realitzar un intercanvi amb uns companys belgues i polonesos. El dilluns, 18 d'abril, a les 20.10, van arribar els belgues; i, el dimarts, els polonesos. Els va agradar molt una pancarta que posava «bienvenus». Cadascú de nosaltres vam acollir un nen o nena.

El dimarts, els belgues van anar amb el seu company a l'escola i vam fer classe normal. El dimecres, els alumnes belgues i polonesos van anar a visitar Girona i Figueres. S'ho van passar pipa, però nosaltres vam haver de fer classe. El dijous, van anar a visitar Barcelona. Nosaltres, un altre cop classe! El divendres no van anar a visitar res i es van quedar a l'escola ja que vam fer els Jocs Florals.

El dissabte, tothom estava a casa seva amb el seu company i, a la tarda, ens vam reunir tots i vam anar a Platja d'Aro on vam veure el mar, vam jugar a la sorra, vam sopar i vam anar a jugar a bitlles. Els polonesos van marxar dissabte al matí cap a Polònia.

El diumenge, tots ens vam reunir a l'escola i vam fer un dinar de germanor. Vam jugar a bàsquet i a futbol. A dos quarts de set, els belgues havien de ser a l'aeroport, per marxar a dos quarts de nou, però l'avió es va endarrerir tres hores.

La setmana del 2 al 7 de maig, vàrem anar a Bèlgica a tornar-los la visita. Nosaltres, el dia 2 de maig a les 8.35 h ens enlairàvem en direcció cap a Bèlgica. Vam arribar a l'aeroport i un autobús ens va traslladar a l'escola, on vam ser rebuts amb moltes pancartes. Quan vam entrar vam veure que el pati, les classes eren diferents: petites. I ens vam adonar que feien un horari de classe diferent: de 8.45 h a 4 h. A la tarda tothom va anar amb la família acollidora.

El dimarts, vam fer una classe de com ens havíem de rentar les dents i un taller d'electricitat. El dimecres, vam visitar Bruges, una bonica i petita ciutat, situada a uns quants quilòmetres de Brussel·les. Vam visitar molts parcs, canals d'aigua i a través d'ells vam poder visitar la ciutat amb barca. Després, a les botigues a comprar algun record.

El dijous, a Bèlgica era festa i moltes famílies ho van aprofitar per dur-nos a veure la ciutat. D'altres van anar a un parc d'atraccions o a un parc aquàtic.

El divendres, vam anar a visitar Brussel·les en un autobús turístic, i vam poder veure tota la ciutat: jardins, monuments, places, l'Àtòmium, el «Maneken pis», la Grand Place i comprar alguna cosa.

El dissabte, tots ens vam trobar a l'estació d'autobusos per agafar-ne un i anar fins l'aeroport. A les 2.15 h ja començàvem a enlairar-nos i a les 4.10 h ja havíem arribat, i tots els pares ens esperaven: ja tornàvem a ser a Girona!!! He de dir que ha estat una experiència molt positiva, ja que ens ha permès conèixer companys i companyes d'altres llocs i crec que s'hauria de tornar a repetir amb altres companys de l'escola el curs vinent.

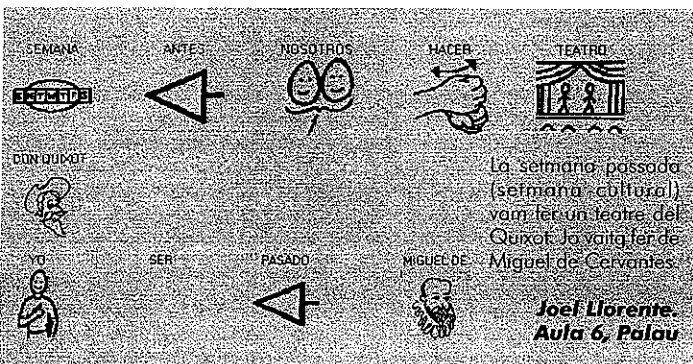
Lluc de Quintana. 6è, Montfalgars

El pop dels nou tentacles

L'ha escrit en Toni Villalobos. Les il·lustracions les ha fet la Penélope Tidor Editorial: Barcanova. Núm. de pàgines: 70

He llegit un llibre que es diu «El pop dels nou tentacles» i com que em va agradar molt ara us l'explicaré. Va d'un peix que viu a la Ciutat del Mar però un dia va decidir anar a buscar aventures fora de la ciutat, i de cop i volta es va trobar amb un pop que el va fer presoner i el va tancar a la seva cova. Els seus amics van fer pinya i el van anar a salvar. Aconsegueixen atrapar el pop i li volen fer un escarment, però el peix empresonat els va dir que el deixessin anar. El que m'ha agradat més és que parla de la unió de tots per aconseguir una cosa i que és millor perdonar que no pas venjar-se. Espero que us agradi si el llegiu.

Alba Castillejo. 4t, Cassià Costal

Pel tsunami i per la pau

Andrea Melero. 1r, Pla de Girona

Ahir vam fer una obra de teatre per recollir diners per ajudar als afectats del tsunami. Des de P-3 fins a sisè. El doctor Fonseca va fer un discurs. El nostre curs vam fer un poema. També es van fer sorteigs de quadres.

Avui hem anat a la plaça de la Devesa, i amb altres escoles, hem fet una rotllana i uns minuts de silenci per la Pau. Hem acabat cantant tots junts una cançó.

Xavier Sotoca. 2n, Annexa

Històries d'en Xesco

El dimarts vam anar al teatre de Sant Domènec i vam veure «Històries d'en Xesco». En Cesc Serrat ens va explicar moltes històries i cançons. La del cargol i l'herba de poliol, la de l'avi Yuyu, la del pescador i el geni, la del gos i el gat, la història d'en Tabalet, la de les estrelles, la dels paraigües del sol i del núvol... Va cantar les cançons de l'avi Yuyu, la del sol i la lluna, la del cargol, la lluna la pruna...

Em va agradar la que hi havia una vegada un mariner que va anar a pescar i només va pescar una capsa on hi havia un geni. Quan el noi va tornar a tancar la capsa, el geni es va encongir.

Miquel Loperena. 2n, Annexa

Un dia a la prehistòria

El passat 16 de desembre els alumnes de sisè i cinquè vam anar d'excursió a Serinyà. Allà vam participar en diferents tallers de la Prehistòria com la construcció de cabanes, la creació d'una eina prehistòrica i el tir amb arc.

Després d'esmorzar, ens van dividir en grups per construir les cabanes en un prat. Vam fer servir algunes branques, bruc i corda de fibra vegetal. Primer vam fer l'estructura amb pals col·locats com mostra el dibuix i els vam lligar amb les cordes perquè la cabana no caigués. Després, vam anar cobrint la cabana amb bruc per tots els costats, menys per un que feia de porta.

Després de construir les cabanes, vam anar a una caseta de fusta per fabricar uns raspadors de pell. També ens van ensenyar diferents eines prehistòriques com destrals, puntes de fletxa, ganivets, agulles i raspadors. Per fabricar el nostre raspador vam necessitar: un tros de sílex (un tipus de pedra que talla molt i s'utilitzava molt a la Prehistòria), un tall de corda de fibra vegetal i cola fabricada amb resina, cendra i cera d'abella.

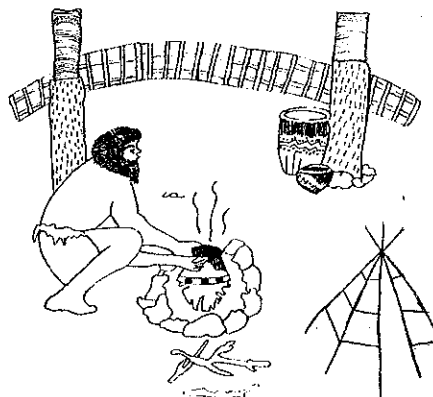
Al taller de fabricació d'eines també ens van ensenyar dues maneres de fer foc. La primera consistia a picar una pedra foguera (pinta) amb un tros de sílex fins aconseguir una espurna. Aquesta espurna després es posa en una mica de cotó vegetal fins que el cotó s'encén i es posa en un niu i bufant s'aconsegueix una flama. La segona manera en comptes de pedres fem servir un pal de fusta que posat en un arc, ens ajuda a fregar una altra fusta i així aconseguim l'espurna. Hem estudiat que els humans van dominar el foc cap a l'any 450.000 aC. El domini del foc va ser molt important perquè va suposar llum a les coves, una defensa contra els animals, una forma de coure els aliments, una manera d'aconseguir escalfor i gràcies a ell, es creu que els humans van començar a comunicar-se quan seien al seu voltant.

Una altra activitat que vam realitzar va ser el tir amb arc en un prat. Vam seure

en uns bancs i per torns anàvem tirant una fletxa amb l'arc. El nostre objectiu era la imatge d'un linx enganxada a unes bales de palla. També vam poder provar el tir amb javelina amb una banya de cervol que feia de propulsor.

En general, podem dir que vam trobar les activitats molt divertides i vam aprendre moltes coses sobre la vida a la prehistòria.

Alumnes de 6è, Dalmau Carles

El Tarlà de Girona

El dia 22 d'abril vam fer la Diada de Sant Jordi. Alguns alumnes de 5è vam representar una llegenda: «el Tarlà».

La història explica que un any en el carrer de l'Argenteria hi havia una malaltia molt greu: La pesta!!!

Al cap d'un temps va arribar, no se sap d'on, un personatge divertit i curiós, anomenat Tarlà, que, vestit amb robes de colors alegres i cridaners, intentava distreure i curar els malalts i amics d'aquell carrer tan trist i tancat.

Va funcionar, perquè al cap d'uns dies ja estaven tots curats.

Aquesta és la llegenda que vam representar alguns alumnes de 5è.

Per fer aquesta representació vam haver d'utilitzar diversos vestits de ja fa molts anys, com per exemple: les nenes amb faldilla i mocador i els nens amb un mocador o una faixa a la cintura. També hi havia «pilars» (nens que aguantaven els decorats) que anaven vestits amb roba fosca, negra o blau marí.

Els decorats eren parets de cases i de carrers on hi havia heures.

Per triar els actors vam fer una mena de «càsting» dels que ho fessin millor.

Per fer aquesta representació vam haver de gravar les nostres veus en un CD i fer «playback» perquè la representació l'havíem de fer a l'aire lliure a les pistes del pati de l'escola i no se'ns hagués sentit bé. Com que feia vent cap als espectadors —els altres alumnes de l'escola— tothom ens va dir que ho havien sentit molt i molt bé!!!

Xènia Casasses i Elena Duran. 5è, Migdia

Audició musical: el clarinet

Ahí, dijous tres de març, vam fer una audició musical.

Va venir un músic a explicar-nos coses sobre el clarinet: ens va explicar com es

bufa el clarinet. Es pot bufar amb unes pilotes de suro i una palla, també es pot bufar fent bombolles i també amb un paper. El clarinet és de la família del vent. El músic es deia Francesc. Ens va tocar tres cançons i nosaltres les havíem d'endevinar: la Pantera Rosa, les tres bessones i Frère

Jacques i al final de tot, tots junts vam cantar el Tortell i després el va netejar i el va desmuntar i ens vam acomiadar.

Núria Pascual. 1r, Pla de Girona

En Bufalletes

Hi havia una vegada una bibliotecària que va perdre les lletres dels llibres.

Un carter que havia de repartir les cartes va veure que havien desaparegut les adreces.

Una nena que es deia Maria va anar a comprar al supermercat i la llista de la compra s'havia esborrat.

En el planeta Asió vivia en Bufalletes aquest planeta estava ple de lletres de tots colors i mides.

En Bufalletes va arribar a la plaça del poble on havien desaparegut les lletres.

I tothom el va rebre amb aplaudiments i ell va bufar i les lletres van tornar al poble.

Sisa Matas. 2n, Cassià Costal

Les colònies del Pou del Glaç

Els passats dies 21, 22 i 23 de febrer, el col·legi Josep Dalmau i Carles vam anar de colònies al Pou del Glaç, a prop de la Bisbal d'Empordà. Hi vam anar tots els nens i les nenes des de primer fins a sisè. Allà també hi havia l'escola Annexa. Quan vam arribar, els monitors es van presentar i vam anar a veure les habitacions. Després de menjar, vam començar a fer les activitats que eren molt divertides: rocòdrom, tirolina, ponts, quads, reciclatge al bosc, ciclisme, pastisseria, jocs de nit, ceràmica (rajola) i l'última nit, vam fer discoteca i ens ho vam passar molt bé! Amb l'altra escola vam fer bons amics i jugàvem tota l'estona junts. També ens vam fer molt bons amics amb els monitors perquè eren molt simpàtics. Quan ens en vam anar, ens va fer molta pena i estàvem tristos perquè volíem quedar-nos uns quants dies més a colònies. Van ser tres dies inoblidables, immillorables i fantàstics. Estem a punt per tornar-hi.

Alumnes de 5è, Dalmau Carles

Les ribes del Ter

Vam anar al Riu Ter tots els alumnes de quart. Vam començar a caminar al Pavelló de Fontajau al final de l'Illa del Ter. Quasi vam arribar al Pont Major.

Abans de començar l'itinerari vam esmorzar. Al començament vam veure un aguilot, gavines i algun corb marí. A la Bassa de la Barca vam veure el mateix menys el corb marí, vam anar caminant, vam passar per sota de dos ponts: un es deia pont de la Barca i l'altre es deia pont de França. Després vam seguir fins arribar a l'Aiguabarreig, allà s'ajunta el riu Ter amb l'Onyar.

Estàvem tots cansats però igualment continuàvem caminant. Vam anar al final de l'Illa del Ter, ens vam trobar que en els arbres morts hi havia forats de picots. Ens va agradar molt.

Pau Reinoso. 4t, Dalmau Carles

De diputats a científics

El dimarts, 22 de febrer vàrem fer una sortida espectacular!

Vam agafar l'autobús a les set i mitja del matí, tot i que tots estàvem mig adormits, a l'autocar ens vam despertar de seguida.

Quan vam arribar al Parlament, vam deixar passar els nostres companys de cinquè. Per fi, era el nostre torn, ja podíem entrar al Parlament de Catalunya. Només d'entrar ja ens va impressionar: ens va fer passar per un detector de metalls! ens va venir a buscar una noia que seria la nostra guia, es deia Noemí. Van repartir-nos uns llibres del Parlament i uns fulls amb activitats. Ens vam trobar una diputada, la senyora Irene Rigau, ex consellera de Benestar i Família. Vam passar per un lloc que es deia sala dels canelobres, on antigament s'hi guardava la pólvora; ens vam aturar a la sala del mig de tot, anomenada Rotonda; a la nostra dreta hi havia la Sala Rosa, ex sala de ball; a l'esquerra hi havia la Sala Gris, ex menjador; de la Sala Gris a la Rosa s'anomenava Sala dels Passos Perduts i a davant hi havia la Sala de Sessions, on es reuneixen tots els diputats i diputades, on vàrem observar una pissarra on quan han de votar allà surt en vermell els vots en contra, en verd els a favor i els en blanc de color taronja.

Vam sortir del Parlament, vàrem agafar l'autobús i... cap al Cosmocaixa falta gent!!! Vam esmorzar davant del gran Museu de la Ciència, després vam entrar i vàrem veure un pèndol que es movia segons com el planeta gira. Vam baixar per unes escales en forma de cargol i al mig hi havia un arbre molt antic d'Àfrica que és el més alt del món. Anava de terra fins al sostre i l'edifici és de cinc plantes. Més tard ens vàrem reunir en un punt concret i ens vam repartir en grups i cadascú pel seu compte vàrem visitar el museu. Primer vam anar al bosc inundat, que és el més espectacular. Vam enganxar la pluja, i vam sortir corrents! Després anàrem a veure els cervells de: cangur, granota, lleó, rata i, el més interessant... el cervell humà! Vam fer tota mena d'experiments i d'activitats, va ser súper divertit!! Llavors vàrem dinar i cap a les 3 agafàrem l'autocar.

Vam arribar a les cinc justes i ho vam explicar tot a la nostra família.

**Jaume Niell
5è, Verd**

Dèlia Quintana. 6è, Verd

Agraïment al sr. Enric, policia municipal

L'Enric és un policia municipal de la nostra ciutat i, des que va venir a l'escola a explicar-nos com s'ha d'anar correctament pels carrers, tra-
vessem més bé els passos de zebra, coneixem millor tots els senyals de
trànsit, com ens hem de protegir quan anem amb bicicleta, patins, etc.
Va venir un dia a l'escola i ens va projectar unes diapositives que ens
ensenyaven com comportar-nos pels carrers. Un altre dia va tornar i
ens va acompanyar a fer un recorregut pel nostre barri amb una fitxa
d'educació viària on havíem d'apuntar els carrers per on passàvem,
els llocs que vèiem (botigues, contenidors, passos de vianants, semà-
fors, senyals...) Ens va ensenyar com passar els passos de vianants
amb semàfor o sense. Quan vam arribar al carrer Emili Grahit ens va
dir que observéssim tot durant cinc minuts i després ens vam posar
d'esquenes al carrer i vam haver de recordar-ho tot sense mirar (net/
brut, semàfors, passos, pisos alts o baixos, motos aparcades a la
vorera o al carrer, si hi havia arbres, etc...)
Per tot això que ens va ensenyar li donem les gràcies. Procurarem ser
uns bons vianants de la nostra ciutat i d'allà on anem.
Gràcies, Enric!!!

Coralí Pagès i Marina Lleal. 4t, Migdia

Carta a tothom

Hola, nens i nenes,
Els nostres oncles treballen a "Metges sense fronteres" i sabem que es
preocupen per aconseguir medecines pels nens pobres de l'Àfrica
que han patit guerres i enfermetats. Quan van a aquests països han
de vigilar no agafar malalties perquè sinó no els podrien cuidar.
Ens agradaria que els ajudéssim. Sisplau, ajudeu-los a aconseguir el
que necessiten per poder atendre aquests nens.

Mariona Amores i Berta Mendoza. 2n, Annexa

Miguel de Cervantes

Benvolgut Miguel de Cervantes,
T'escric per dir-te que he llegit el teu llibre. Penso que tota la gent el voldria
llegir. També et vull dir que tota la meua classe i jo som molt admiradors
teus. Jo estic contenta perquè vares escriure un llibre que està molt, però
que molt de moda. M'ha agradat sobretot quan diu que la Dulcinea "no
tiene ojos de sapo", i sí que els té però en Quixot no ho veu.
Rep una forta abraçada.

Gràcia Mª Medina. 1r, Bruguera

Als mestres

Professors de 6è dels col·legis Verd, Bruguera, Eiximenis i Annexa.
Us voldríem demanar que, si us plau, organitzéssiu una altra trobada
com la que vam fer fa uns mesos a Palau.
La vàrem trobar molt divertida i interessant. A més vam conèixer molts
nens i nenes de la nostra edat amb la majoria dels quals anirem l'any
que ve junts a l'institut. Moltes gràcies.

Irene Vila i Blanca Lorman. 6è, Verd

Víctor Valdés

Benvolgut Víctor Valdés,
T'escric perquè ets molt bo i vull que vinguis a jugar a futbol aquí a
l'escola. Muntarem un equip amb els meus amics: Guillem, Ferran,
Andreu, Joan, Quique, Llibert, Daniel, Martí, Sergi i l'Ignasi. M'has
d'ensenyar a parar pilotes perquè els meus amics no puguin fer gols.
Bé, espero que puguis venir. Fins aviat.

Àlex Carrera. 1r, Bruguera

Al sr. Pons Feliu

Som uns nens i nenes de sisè. Li escrivim aquesta carta perquè ens
ajudi a reciclar millor el paper de la nostra escola.
Sempre parlem a la classe sobre el reciclatge i a nosaltres ja ens
agrada fer-ho, però necessitaríem dues coses: per una banda, aniria
molt bé tenir algun tipus de paperera gran a cada classe per posar el
paper que volem reciclar i per una altra, tenir contenidors blaus de
paper a la porta de l'escola. Així uns quants nens i nenes de la classe
podríem llençar el paper als contenidors adequats sense haver de
portar-lo de camí a casa en petites caixes com fem ara. Un altre
suggeriment seria que l'Ajuntament tingués un grup de persones que
s'encarreguessin de recollir el reciclatge de cada escola.
Li estariem molt agraïts si ens ajudés amb el que demanem.
Moltes gràcies.

Alumnes de 6è. Dalmau Carles

Al senyor Bush

Hola sr. Bush! Ja sé que, quan els americans parlen d'aquesta mane-
ra com si tinguéssiu un ciclet a la boca, sembleu més dolents del que
realment sou, però... totes les armes que teniu, no serveixen per res i
les hauríeu de llençar per reciclar, perquè... parlant la gent s'entén!!!

Adrià Curbet. 5è, Verd

Cartes a l'Alcaldessa

Benvolguda Sra. Alcaldessa,
Li voldria informar que al parc que hi ha darrere del carrer Riu Ser,
està ple dels excrements dels gossos.
Li demanaria que posés moltes a l'amo del gos que no netegi els
excrements i també que prengués mesures per netejar-ho. Si pogués
haver-hi unes persones-vigilants segur que milloraria la situació i a la
vegada es donaria feina a algunes persones que ho necessitessin.
Això ho faig pels ciutadans d'aquesta ciutat i perquè continuï la bona
fama que ha aconseguit la nostra ciutat a Espanya i a l'estranger.
Espero que la meua petició sigui atesa i li dono les gràcies per antici-
pat.
Atentament.

Pau Caravaca. Cassià Costal

Benvolguda Alcaldessa,
Des de la nostra escola li voldríem demanar, que ja que a la ciutat de
Girona hi ha posat semàfors adaptats per cecs, que facin algun so-
roll perquè sinó aquesta gent no hi pot veure ni sentir-hi.
Així que li preguem si us plau, que si pot fer alguna cosa per millorar
la vida d'aquestes persones i així no haver de patir quan surtin al
carrer.
Moltes gràcies, senyora alcaldessa, Anna Pagans.

Irene Pantrigo. 6è, Pla de Girona

Sra. Alcaldessa,
Som els nens i nenes de 2n curs. Li volem explicar que pels carrers del
nostre barri hi ha moltes caques de gos i els seus amos no les recullen.
Li voldríem demanar que hi posi un municipal per vigilar que això no
passi. Nosaltres vam anar a la Devesa i ens van ensenyar molt bé
com es fa.
Moltes gràcies.

Aminata Dukuray. 2n, Dalmau Carles

Amb motiu de la celebració de l'Any del Llibre i de la Lectura, hem volgut conèixer quines publicacions es fan als nostres barris, començant per les revistes escolars.

N'hi ha d'informatives, de divulgació, d'entitats, d'associacions i un llarg etcètera. Us en presentem una mostra.

Informació

"Informació" és el nom de la publicació que edita l'Anxiu Històric de Girona. Es tracta d'un butlletí que es va començar a publicar el 1997 per tal de difondre i donar a conèixer les activitats que organitza l'Anxiu i els serveis que ofereix als seus usuaris. Hi ha diferents apartats o seccions: una editorial, on se sol exposar algun tema d'actualitat relacionat amb l'Anxiu o amb el món dels anxius; un espai d'entrevista que es fa a algun historiador que estigui treballant amb fons de l'anxiu o alguna persona interessant relacionada amb la recerca o amb altres treballs o bé que tingui a veure amb la conservació o restauració de documents, etc. Periòdicament ofereix una altra secció que anomenen "un investigador ens presenta un document" per comentar o divulgar algun document antic curiós o destacable. Un espai destinat a ressenyar algun llibre de recent publicació o algun treball realitzat amb documentació de l'Anxiu. Informen en seccions fixes dels nous fons documentals que ingressen a l'Anxiu així com també dels instruments de recerca que elaboren els anxivers (catàlegs, inventaris) i que es posen a disposició dels usuaris. És de tres números a l'any. L'últim és el 26 (febrer 2005). En la redacció i edició hi participen quatre tècnics de l'Anxiu; i a la tramesa dues més. Se'n fan 450 exemplars. S'envia als Anxius de la Generalitat, anxius municipals, centres d'estudis i biblioteques de Catalunya. També s'envia a alguns anxius i centres de la resta d'Espanya. El butlletí es trameta individualment als usuaris de l'anxiu: investigadors, historiadors, estudiants i professors de la Universitat de Girona, de Barcelona i d'altres, persones particulars que visiten l'Anxiu i ens sol·liciten, membres d'associacions i entitats culturals.

És gratuït. Subvencionat pel Departament de Cultura. El format ha passat de ser un simple foli a un doble foli, primer el blanc i el negre i ara en color. En augmentar l'espai disponible també han augmentat el nombre de seccions i els continguts i les imatges. Es va començar a editar al propi anxiu en format Word i ara l'edita CCG (Curbet editors). Les trameses també es feien abans totalment per correu postal; progressivament s'ha anat incorporant el correu electrònic.

La dificultat no és simplement la feina, si no a trobar temes realment interessants i engrescadors per als possibles lectors.

Pensem que té bona acceptació ja que moltes vegades rebem comentaris interessants sobre els articles.

Inés Salló i Oriana Piera. 6è, Annexa

El Gurnau

El butlletí del casal de Gent Gran Onyar, "El Gurnau", explica totes les activitats i altres coses que es fan al casal.

Es va començar a publicar l'any 1992 i estan al número 46, en surten 150 butlletins de cada exemplar. Tot es confecciona des dels equips voluntaris que hi ha al centre, la revista la subvenciona la Generalitat de Catalunya.

A la revista hi ha diversos apartats: concursos, esports, entre ells el tennis de taula i el billar, un racó poètic i moltíssims escrits i contes, etc, però és clar les festes tampoc hi falten!!

Aquest butlletí té molt bona acceptació, i funciona molt bé.

Ànnia Pons. 5è, Pla de Girona

Els Fulls del Verd

Els "Fulls del Verd" és la publicació que fem a l'escola. Té aquest nom perquè fa referència al col·legi Verd. L'AMPA de l'escola va començar a editar la revista l'any 1998 perquè es coneixés més l'escola i que fos una escola de tots.

El seu contingut consta pràcticament de dibuixos, textos i fotografies que fem els nens i nenes de l'escola. Poden ser excursions, diferents activitats, festes...

Els "Fulls del Verd" es publiquen un cop l'any. Aproximadament es fan 325 revistes que es reparteixen a l'escola i a les institucions i escoles relacionades amb "El Tarlà". Actualment anem pel número 6. La revista s'ofereix de forma gratuïta i la subvenciona la "Caixa de Girona" i l'AMPA. A tots els/les alumnes, pares i mares ens agrada molt.

**Anna Recarens, Robert Tetat, Pol Bedate i Cindy Carmona
6è, Verd**

Amics de la UNESCO

Amics de la UNESCO de Girona publica un butlletí que ofereix informacions referides a l'associació, la pròpia UNESCO, les Escoles Associades, les Biblioteques i les Càtedres UNESCO.

La publicació és editada per la mateixa associació. Va començar a publicar-se a mitjans dels 90, quan es va veure que era necessari i interessant tenir un mitjà de difusió, encara que fos modest, per comunicar-se amb els seus associats i donar a conèixer la seva tasca a la ciutadania. El contingut consta de l'Editorial, que ocupa la primera pàgina; Sumari i D'ara endavant, on s'exposen les activitats a fer durant el trimestre; hi ha tres pàgines dedicades a diferents articles, i en el cas de l'exemplar que surt a la primavera, gairebé totes estan ocupades pels resultats del Concurs artístic i literari que es fa cada any; Finestra oberta, la majoria dels casos hi ha informacions externes a l'associació; Què hem fet?, una secció que permet repassar alguns dels actes més rellevants i Engrunes, dedicat a informacions de llibres, o de llengua. El Butlletí té vuit pàgines. Actualment surt tres vegades l'any: l'abril, el juliol i el desembre. El darrer és el número trenta-set. Se'n fa una tirada d'entre dos-cents i dos-cents cinquanta, depèn del contingut. S'envia a tots els socis, a les Escoles Associades a la UNESCO de Girona, a la resta d'associacions i clubs UNESCO dels països catalans, a les institucions i als col·laboradors. No tenen subscriptors, és gratuïta i és una despesa inclosa dins el pressupost de l'associació. Se n'encarreguen de portar-la a terme dues o tres persones.

Respecte el primer número ha variat la capçalera i el contingut. La nova capçalera va ser feta per la pintora Tonyi Barbero qui a més va ser la primera presidenta de l'associació.

Inés Salló i Oriana Piera. 6è, Annexa

Butlletí de la Xarxa Ecologista

Ja fa més de 25 anys un grup de persones que formaven part de diferents entitats ecologistes, varen iniciar la publicació del butlletí. Com diu el mateix nom, la revista és propietat de les entitats ecologistes de Girona i n'edita la seva publicació l'ANG (Associació de Naturalistes de Girona). La intenció que va moure a aquella gent era la de comunicar a les diferents entitats tot allò relacionat amb l'ecologisme. Era i segueix sent avui en dia, un estrí de comunicació i divulgació entre els socis del Butlletí. S'hi expliquen activitats, notícies, fets, aconeixements...

Actualment la revista ha evolucionat molt. Gràcies a eines com l'Internet i les noves tecnologies, la revista ha variat. Ho ha fet per millorar i estar acord amb els temps que vivim. Avui té els apartats d'Agenda, actualitat, activitats d'interès, articles d'actualitat i l'hort.

Els treballadors que la fan possible varia segons el temps i l'any de la revista. Una persona és el cap i està remunerada. Les demés són voluntàries, i solen ser 6. De cada exemplar se'n fan 1.500 còpies que es distribuiran per les comarques gironines a tots els socis, biblioteques i d'altres entitats ecologistes. És gratuït i trimestral. El butlletí té molt bona acceptació i això fa possible que sempre hi hagi voluntaris i voluntàries disposats a treballar de franc.

Aula 5, Palau

Obre el Bidó

"Obre el Bidó" és la revista de l'APA de l'escola Cassià Costal.

Es va començar a publicar el 2n trimestre del curs 2003-04. Es va fer un concurs per triar el nom,

entre els alumnes de l'escola. És una manera simpàtica d'arribar a les famílies. Els apartats de la revista són informacions diverses. Es publica cada 3 mesos, i actualment estan al número 3. Hi treballen 4-5 persones i se'n fan 200 exemplars. L'àmbit de divulgació és l'escola. És una revista gratuïta i és subvencionada per l'APA. Al llarg d'aquest temps s'ha variat el contingut. L'acceptació, per part de les famílies, és molt bona. És una publicació molt senzilla.

Obre el Bidó

APA Cassià Costal
Butlletí num 1
Novembre 2004

Alumnes de 5è. Cassià Costal

Revista de l'Associació de Veïns de Montilivi

La revista duu el nom de l'associació que la publica, que són els veïns del barri de Montilivi.

Revista de l'Associació de Veïns de Montilivi

Adreça Social: Dr. Ametller, 56 baixos 17003 GIRONA
Núm. 20 Juny de 2014

Tot i que l'associació funciona des de 1977, la revista es va començar a editar l'any 1991. Va ser fruit de la necessitat de donar a conèixer el que es feia i també per tenir un vehicle d'expressió i col·laboració dels veïns sobre temes del barri.

Es publica una revista a l'any, encara que amb motiu dels 25 anys se'n va fer un d'extraordinari. El contingut són sempre temes i activitats que s'han fet al barri i també s'hi posa el programa de la Festa Major del barri que es fa el mes de juny. Sempre hi ha una salutació de l'alcalde, informació d'activitats que s'han fet des de diferents grups i entitats del barri: cursos, festes per a la mainada, carnestoltes, etc. No hi ha unes seccions específiques. Es demana col·laboració de les escoles, institut, centre cívica, la parròquia, alguna entrevista, informació sobre temes que afecten i preocupen als veïns...

Actualment s'està preparant el número 21, en la que ja hi estan treballant les persones de la junta, on hi ha dos vocals per cada sector del barri, unes 11 persones, amb el sr. Ramon Temero, que com a president de l'Associació ho coordina.

La revista es finança totalment amb publicitat de comerços del barri, no es reben subvencions. Se n'editen uns 1.200 exemplars gratuïts, que es reparteixen entre els comerços col·laboradors i també a la Casa de Cultura, Centres Onyar i Palau, a la parròquia, a les oficines de l'Ajuntament d'informació ciutadana i se n'envia també un exemplar a l'Anxiu. Els socis de l'Associació de veïns reben la revista a casa. Amb els anys, la revista ha anat guanyant en volum i s'hi han anat afegint col·laboracions.

L'anagrama de la publicació és el de l'Associació de veïns de Montilivi i simbolitza el barri, una muntanya amb tres arbres i una casa a baix.

Silvia Sala. 5è, Pla de Girona

Butlletí del GEiEG

Des del 1920, que es va editar el primer exemplar fins avui, que van pel 712, hi ha hagut una gran evolució: de ser un fullotó senzill ara és una revista mensual de 40 pàgines que inclou diferents seccions esportives, culturals, entrevistes, reportatges, articles... i es fa en blanc i negre i color.

Té una tirada de 8100 exemplars que a banda d'arribar als socis titulars que la reben a la bústia, va a caixes d'estalvis, bancs, biblioteques, centres culturals...

El finançament ve de les quotes dels socis, subvencions i publicitat, ja que el G.E.I.E.G. és una entitat privada sense ànim de lucre.

Per fer possible la revista hi ha una persona que és la cap de premsa-comunicació que redacta, corregeix i es fa càrrec del disseny i les fotografies. A part, hi ha el comercial que proporciona els anuncis. A la cap de comunicació li arriben les notícies de les seccions esportives.

Aquesta publicació té una bona acceptació tant per part dels socis i esportistes de l'entitat com per gent de la cultura i la societat gironina, en general.

Segons les diferents directives del G.E.I.E.G. la revista ha estat bimensual, trimestral... i al llarg d'aquests 85 anys d'història el butlletí ha anat vivint diverses circumstàncies històriques, moments de crisi, etc.

Cal remarcar el fet important de la continuïtat de la revista durant tants anys i el gran salt que ha estat el passar d'un simple butlletí amb un llistat d'activitats a convertir-se en una revista amb cara i ulls feta per professionals.

Alumnes de 6è, Bruguera

Museu d'Art

Girona **Museu d'Art**

El Museu d'Art de Girona està situat just al costat de la

Catedral. El seu contingut procedeix d'arreu de la província i pertany a diferents estils arquitectònics: romànic, gòtic, renaixentista...

La direcció del Museu edita una publicació trimestral (gratuïta): MD'A. D'aquest butlletí se'n fa una tirada de 3.000 exemplars i l'últim és el número 56. Té el suport i la col·laboració del Bisbat de Girona, de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Girona.

El sumari de cada butlletí ens informa de les exposicions que s'hi porten a terme: les activitats dirigides als escolars i estudiants; informació dels edificis importants des del punt de vista arquitectònic, i també hi trobem "la peça del mes" on ens parla amb detall d'alguna peça artística de qualsevol indret de la província. Hi ha a l'última pàgina: "notícies (informacions generals del món de l'art)" i "Museuades" dedicat a l'humor artístic. (Per Biri).

A part d'aquest butlletí, el Museu també publica "Calendari", "Guia general del Museu", contes, catàlegs i té una revista digital a la pàgina web del Museu d'Art.

Anna Recarens i Robert Tetes. 6è, Verd

Els quatre fulls

Els 4 fulls

A l'escola Montfalgars, hi havia una màquina per fer còpies en ciclostil d'aquelles que anaven amb una manivela que anava bé quan anava bé i hi vam començar a imprimir les poesies guanyadores dels Jocs florals de l'escola. Era l'any 1984. Va ser el número zero de la nostra revista perquè el curs següent va començar amb més seriositat, més continguts i també amb el nom que té ara. Per triar-ne el nom es va fer un concurs de propostes que va posar a prova la imaginació dels alumnes d'aquell temps i en va resultar "Els Quatre Fulls". S'ha mantingut al llarg de tots aquests 20 anys amb molta dedicació perquè s'editava a la multípica, quasi manualment i amb ajuda de la fotocopiadora. En tot aquest temps ha sortit gairebé cada curs (alguns anys no va sortir) i també hem de dir que altres anys en van sortir dos números, un per Nadal i l'altre a final de curs. Des de fa cinc anys el portem a la impremta i les fotografies surten molt millor!!!

A la nostra revista cada classe hi té una pàgina pròpia i els alumnes som els generadors dels articles, notícies, il·lustracions... que omplen les diferents seccions i aprofitem les visites de personatges interessants per entrevistar-los.

En fem 400 exemplars i en tenim per cada família i com que això costa diners ens hem buscat patrocinadors entre els establiments i empreses del nostre entorn. I amb la nostra empena i la dels nostres mestres que ens animen i motiven, ja hem assolit el número 24, i la nostra escola és jove, només té 22 anys.

Guillem Furtet, Daryl Lucas i Gerard Gómez. 6è, Montfalgars

Trèvol

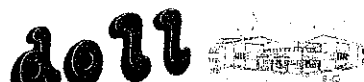
TRÈVOL

La revista Trèvol és la revista de l'escola Pla de Girona.

Li van posar aquest nom perquè els terrenys on està situada l'escola eren un planter de jardineria i en inaugurant-se l'escola, els alumnes i els mestres provenien de tres llocs diferents: el Pericot, l'Annexa i el Prat de la Riba. Es va pensar en el trèvol, per les tres fulles. La vam començar a publicar el curs 1997-98, el primer any de l'escola i vam començar per una revista, però el curs 1999-2000 ja en vam publicar dues, una al gener i l'altra al maig. Actualment estem preparant la revista número 13 que sortirà a final de curs. La capçalera de la publicació es va triar mitjançant un concurs entre els alumnes. Tenim les seccions següents: Editorial, AMPA, Hem fet, Hem anat, Parlem amb, Som creatius, Diuen que, Sabies que, Juguem a, i a les pàgines centrals, el Trèvol dels petits. Tota l'escola treballa per la revista, s'intenta que surtin tots els nens i nenes almenys algun cop. Els alumnes de sisè tenen més feina perquè s'encarreguen de fer l'entrevista, i també hi treballen tots els mestres, fins i tot l'AMPA hi col·labora. De cada número se'n fan uns 400 exemplars i es finança amb publicitat i la col·laboració de l'AMPA. Al llarg d'aquests anys s'ha anat variant una mica, s'intenta anar millorant.

Judit Bonill. 5è, Pla de Girona

Doll

El "Doll" és la revista de l'escola Cassià Costal. Es va començar a publicar l'any 1982. Per decidir el nom es va recollir propostes entre l'alumnat i aquest va

ser l'escollit pel sentit que té de raig que no s'acaba i que sacia. Es va començar a publicar per la inquietud dels mestres i com una eina d'aprenentatge per als alumnes de l'escola. Les diferents seccions que formen la revista són: editorial, col·laboració APA, bústia, entrevista, jornades culturals, aules, jocs florals, francès, anglès, educació física, música, extraescolars, entreteniments, colònies, consell d'alumnes, comiat 6è. Es publica cada any. Aquest Doll sortirà la revista número 12, publicant-se'n 450 exemplars. Rep subvencions d'entitats i dels proveïdors de l'escola i es reparteix gratuïtament. Hi treballen 26 alumnes i 5 mestres. Al llarg d'aquests anys la revista ha anat variant sobretot en el sistema per confeccionar-la amb l'ús de les noves tecnologies, el format de presentació i alguns formats. Una de les dificultats que ens trobem de vegades és el temps, perquè ve just que es pugui publicar. L'acceptació és molt bona, les famílies l'esperen per veure què s'ha fet durant el curs. La capçalera de la publicació és un regal que va fer un pare de l'escola a qui li agradava dibuixar.

Alumnes de 5è, Cassià Costal

La veu de Palau

LA VEU DE PALAU

Revista de l'escola "Palau" de Girona

A la nostra escola es fa un cop cada curs una revista que es diu La Veu de Palau, la revista té aquest nom perquè és l'opinió que expressen els nens/es, mestres, educadors, fisics i altres professionals del centre. La revista l'edita la mateixa escola, que la va començar a publicar el 1989. Va estar 3 anys sense fer-se. Es va començar a editar per informar de tot el que es feia a l'escola, als pares, avis, altres centres i entitats. El seu contingut i les seves seccions és tot el que fa referència a l'escola, sortides, visites, activitats. "Seccions: logopèdia, fisioteràpia, cuina, escrits dels alumnes, sortides d'aula, entreteniments, informàtica, editorial i reflexió". Actualment estem al número 14. Hi ha 8 persones, alumnes i mestres, que la fan possible actualment, des de l'aula dels grans. Cada any es fan 60/70 exemplars. L'àmbit de divulgació és alumnes, altres centres i altres escoles.

La revista té el cost de les fotocòpies que ho paga la mateixa escola. La revista és gratuïta. L'elaboració ha variat per les noves tecnologies, si abans es feia a mà ara es fa amb ordinador. A tothom li agrada molt, ja que està redactada pels seus fills, i els temes que surten són bastant interessants. A cada publicació, la portada fa referència a un tema d'interès que passa al llarg del curs o algun tema que treballa a l'escola. Per exemple aquest curs, la capçalera és un dibuix del Quixot.

Miquel Garcia. 5è, Palau

La Xinxeta

La revista de la nostra escola és "La Xinxeta". Aquest nom va sortir com a resultat de la campanya duta a terme, entre tots els alumnes del curs 1992-93. Els quatre noms finalistes van ser: "La Migdiada", "Els Rajolers", "El Tofaner" i "La Xinxeta". Aquests es varen dur a votació entre tots els nens i nenes de l'escola i va sortir aquest que tots ja coneixeu.

L'edita l'escola. El mes de juny de 1993 va sortir el número 0. Es va començar a editar com a resultat de la nostra participació, des del curs 1990-91 a "El Tarlà", i en veure la necessitat de tenir una revista pròpia del nostre centre.

El seu contingut és el reflex de la vida de l'escola i de l'entorn. Els apartats o seccions que inclou són: El Tofaner, que explica el que passa a les classes; L'Espai Literari, on es publica poesia o prosa dels alumnes; Entrevista, on es parla amb un personatge relacionat amb el tema global del número; Rajolers, on expliquem algun aspecte del barri o de l'escola relacionat amb ell; Migdiada, apartat d'entreteniments; Bústia, on es recullen inquietuds i propostes dirigides a algú; Escola Verda i Solidària, on reflectim el que treballem a l'escola sobre aquests temes.

El mes de febrer va sortir el número 23. També aquest curs, a l'octubre, ha sortit un número extraordinari amb motiu de nostre 25è aniversari de l'escola.

Hi ha un equip de redacció format per mestres representants de cada cicle i els alumnes delegats de cada classe.

De cada número es reparteixen de 500 a 550 exemplars. S'ofereix gratuïtament a cada família del centre, proveïdors, escoles, entitats, en intercanvis...

La Xinxeta es finança gràcies a les aportacions dels proveïdors del menjador escolar i de col·laboradors de l'escola, per això es reparteix gratuïtament.

Del primer al darrer número han variat alguns aspectes: els marges, el número de pàgines, l'índex, alguns apartats, ha passat d'editar-se en fotocòpia a fer-ho a impremta i, finalment, la confecció que en els darrers números, ja es fa informàticament.

En ocasions es fa feixuga la tasca complementària que comporta l'edició de les revistes. Sembla que té molt bona acceptació si hem de fer cas dels comentaris de les famílies.

Com a anècdota o curiositat podem ressaltar la descoberta que havia existit a Girona una revista amb el mateix nom. La Xinxeta, però era una revista d'adults, crítica i satírica. També el fet que els alumnes de CS en diferents ocasions han posat a la venda materials diversos amb l'anagrama de La Xinxeta, per aconseguir diners pel viatge de fi de curs.

Equip «El Tarlà». 6è, Migdia

Xemeneia

En el nostre barri, Pla de Palau - Sant Pau, hi ha una publicació trimestral, "Xemeneia", que des de l'any 1996 informa detalladament de les activitats que s'hi fan. Cursets: de sardanes, de cuina, de baills d'envelat; celebració de les diferents festes de l'any: Nadal, Carnestoltes; campanyes diverses. "Som un Barri Amable"; entrevistes a personalitats relacionades amb el nostre barri...

Aquest nom tan popular de "Xemeneia" es deu a la dels antics Químics, que ha esdevingut el símbol més conegut del nostre barri. Aquesta publicació consta d'un escrit de presentació i a continuació d'un ampli recull resum de les activitats realitzades i de les programades. Pretenen que cada veí del barri estigui ben informat del que s'hi fa i participi en tot allò que desitgi.

Totes les persones de la Junta de l'Associació de Veïns del Barri de Palau - Sant Pau hi treballen i una d'elles s'encarrega de la part informàtica.

Cada trimestre s'imprimeixen 500 exemplars que es distribueixen entre els veïns del barri. Aquest tiratge costa aproximadament uns 100 euros i es subvenciona amb alguna publicitat i amb una part dels diners de l'Associació.

La principal dificultat, com en tot, malauradament, és trobar temps entre els membres participants per dedicar-s'hi.

Equip «El Tarlà». 6è, Migdia

El Dimoni de Santa Eugènia

És actualment un periòdic electrònic, una publicació digital. Va néixer com a revista en paper l'any 1981 però des de fa dos anys només es troba a internet a l'adreça <http://www.eldimonidesantaueguedeter.com>. Els responsables són un grup de veïns de Santa Eugènia de Ter, la Rodona, Can Gibert del Pla i Sant Narcís, o sigui, el que abans era el municipi de Sta. Eugènia de Ter (annexionat a Girona el 26 de juny de l'any 1963) que hi dediquen voluntàriament el seu temps i ganes. Volen que aquesta publicació serveixi per conservar l'esperit del barri i trobar-se tots els veïns dels barris per fer front comú als problemes que els afecten i construir una comunitat millor.

Molta gent col·labora i fa possible que El Dimoni aparegui cada dia amb nous continguts i informacions... que tenen una acceptació molt positiva, uns tres cents lectors visiten les pàgines diàriament.

Els temes informatius són bàsicament sobre assumptes que afecten la zona del barri i la ciutat. Ara mantenen els temes "la tele" i la defensa de les hortes i la reconstrucció del pont del dimoni (des de fa anys desmuntat i dipositat el cementiri municipal del barri).

Com a revista o publicació electrònica es pot llegir i consultar per internet, des de qualsevol país del món com també es poden rebre missatges i col·laboracions d'arreu. Una de les anècdotes que ens han explicat és que van rebre un escrit que els hi ha fet arribar, des de França, país on viu, el fill de l'últim alcalde que va tenir Sta. Eugènia de Ter com a municipi independent. La capçalera de la revista és original del pintor Vicenç Huedo i representa el vell Pont del Dimoni, i el primer escut de Sta. Eugènia a la lletra.

Guillem Furtet, Gerard Gómez i Daryl Lucas. 6è, Montfalgars

Ei tu, tu de què vas?

Al Centre Obert de Can Gibert del Pla es publica una revista anomenada "Ei tu, tu de què vas?". Aquest nom ve d'un rap que els nens i nenes del centre cantàvem i que començava així: "Ei tu, tu de què vas? Tots som persones i tots som iguals". Aquest nom va ser triat pel grup d'alumnes de sisè que hi havia en el moment de la seva creació. Aquesta revista la va començar a publicar el mateix centre per fer una campanya sobre la igualtat de gènere, per reivindicar que les dones i els homes tinguem els mateixos drets. Per això, aquesta revista, entre altres coses, conté articles sobre la igualtat.

La periodicitat de la publicació és anual i fa tres anys que es publica. En la revista col·laboren més o menys 120 persones de diferents grups d'edat i de tres centres: el Casalet de Sta. Eugènia, el Casal de Can Gibert i el Centre Güell (més coneguts entre els nens com el Casalet, el Casal i el Casalet). Es publiquen 150 exemplars de cada número i es reparteix un exemplar gratuït a cada un dels nens i noies que assisteixen als centres. Els diners per elaborar-la surten del mateix casol.

Mai no han trobat cap dificultat a l'hora de treballar en la revista i és molt ben rebuda per tots els nens i nenes que van al Centre Obert, per acabar, una anècdota interessant: una vegada es va fer un joc sobre la igualtat amb més de 80 nens i nenes i d'aquí va sorgir el tema de la revista.

Ali Jabbie i Nordin El Harouni. 6è, Dalmau i Carles

L'Estoig

La revista de la nostra escola, té el nom de L'Estoig. Es diu així perquè, l'any passat, a nivell d'escola es van dir diferents noms i per votació es va escollir aquest. La revista l'edita l'escola; es va començar a fer perquè feia temps que a la nostra escola n'hi havia hagut una altra i va desaparèixer. I l'any passat la gent es va animar per tornar-la a fer. És una manera que els pares vegin els treballs que es realitzen a cada curs. El contingut és dels nens i noies de l'escola i els seus apartats estan relacionats amb sortides, entreteniments, de l'APA i la societat i els editors hi afegeixen una intervenció. Aquest any és el segon que la fem. La treballem cinc persones per cicle i a cada número es fan 100 o 150 exemplars. La seva divulgació és dels nens i nenes. És gratuïta. Una part de la participació econòmica és de l'escola, de la Caixa de Girona, de la Diputació de Girona, de la Caixa de Sabadell i d'algunes botigues del barri. Hem trobat una dificultat i és la falta de diners. En general hi ha una bona acceptació. Una anècdota que ens va passar és que una dona d'una botiga ens va donar uns 30 euros. Com que regalem un exemplar a cada establiment col·laborador, quan li vam anar a portar, ens vam adonar que la botiga era tancada i que ja no existia. Ens va saber molt de greu no poder-li donar. A la capçalera de la publicació hi apareix un estoig: així és com el vam escollir: de tots els dibuixos que van fer els nens i nenes de l'escola, ens en van agradar dos i els vam ajuntar; com a resultat final en va sortir el que trobem a la revista. El proper mes de juny la podrem tornar a tenir entre les nostres mans. Ja en tenim ganes!

Aminata, Coumba i Erika. 5è, Dalmau i Carles

Petjades

La revista Petjades va néixer, sense nom, el curs escolar 1982-83. A la salutació presentaven els apartats que hi hauria: Vida Escolar, Part Literària i Entreteniments. El nom de la revista quedava obert a un concurs. El número 1 ja va sortir amb el nom de Petjades i és de l'octubre de 1983 amb les seccions: Salutació, Lletres, Vida Escolar, Guspires i Entreteniments. Estava i està editada per la mateixa escola Annexa. Els impulsors van ser els mestres Dolors Reig i Joan Corney. La idea servia per a motivar a l'alumnat, en aquell moment, de 7è i 8è d'EGB i, de passada, fer participar a tota l'escola. Els primers anys la revista sortia cada mes. Actualment, cada trimestre. Estem al número 85; els encarregats, ara, som els de Cicle Superior. En fem uns 360 exemplars que repartim a cadascú gratuïtament (les despeses del material van a càrrec de l'AMPA). Avui dia hi ha més seccions que 23 anys enrere: Cuina de la neta, Barris, Girona, Esports... La principal dificultat és quan es fa malbé la màquina multcopista; o quan fallen els ordinadors; o, la pitjor, quan encara no hem acabat la feina a temps. Ens han explicat que al juny de 1993 van fer una gran festa per celebrar el número 50 que coincidí amb el 10è aniversari de la revista. Tot l'alumnat esperem el nou número amb curiositat.

Inés Salló i Oriana Piera. 6è, Annexa 11

Carme Renedo, Directora de

Joel Blasi. 6è,
Pla de Girona

Carme Renedo és la Directora de la Casa de Cultura de Girona des del setembre del 2004. Ella és per damunt de tot bibliotecària, i com a tal ha exercit durant la major part de la seva vida professional. Ha estat la responsable de totes les biblioteques de Girona durant força temps. Un dels fets més singulars és que ha treballat per la biblioteca de l'Institut Cervantes a Tel-Aviv.

Filla de mestra - la senyoreta Puig del col·legi Verd -, casada amb un mestre, germana d'un professor de universitat, mare de dos nens, Carme Renedo i Puig ha viscut i viu molt de prop tot el que significa l'educació.

Quants anys fa que treballa de bibliotecària?
Vaig acabar la carrera el 89, o sigui que fa 16 anys.

En què consisteix la feina de bibliotecària?
Depèn una mica d'allà on treballis. No és el mateix treballar en una biblioteca escolar, on has de donar servei als nens, nenes i professors, que treballar en una biblioteca nacional d'un país o treballar en una biblioteca pública, o si et dediques a atendre els usuaris o fas una feina de despatx com adquirir els fons, catalogar-los, o si fas el que he fet jo durant molts anys: crear i organitzar totes les biblioteques públiques de la província de Girona.

Quins estudis es necessiten per ser bibliotecària?

Com a mínim necessites la diplomatura de Biblioteconomia i Documentació que és el que hi havia quan jo vaig començar a estudiar, però ara ja existeix la llicenciatura en Documentació que és el que estic estudiant ara i és una carrera que dura quatre anys. Els estudis no són tan difícils com els de matemàtiques, però haviem de fer molts treballs.

Costa de trobar una feina com aquesta?
Està ben remunerada?

Jo sempre recordo que vaig fer l'últim examen de la carrera un dimecres i el dilluns següent ja vaig començar a treballar. En aquell moment no hi havia atur i em penso que ara tampoc perquè, de vegades, l'Ajuntament de Girona convoca places i s'hi presenten només 2 o 3 persones, i això vol dir que hi ha feina i poca gent. I ben remunerada?, mira si fa no fa com els mestres.

De qui depèn la Biblioteca de la Casa de Cultura? Qui la finança?

El tema de la Biblioteca de la Casa de Cultura és molt complicat perquè és una biblioteca de l'Estat espanyol, gestionada per la Generalitat i que aviat passarà, segurament, a dependre d'un consorci amb l'Ajuntament de Girona i, per tant, treballarà en xarxa amb les altres biblioteques que hi ha al municipi i que són municipals.

Quants llibres hi ha a la Biblioteca? I d'aquests quants són infantils i juvenils?

No ho sé exactament perquè en aquesta biblioteca no hi he treballat mai, però calculo que uns 200.000. Les normes diuen que d'infantils i juvenils n'hi hauria d'haver 1/3 del total. No sé si hi arriben.

Quin tipus de llibres són els que es presenten més?

De llibres, sobretot les novel·les, però també es deixen molt els CDs de música i les pel·lícules.

Quines són les principals dificultats que es troben a l'hora d'organitzar una biblioteca?

Fins fa uns anys el principal problema era el finançament perquè o bé s'havia de fer un edifici nou, o s'havia de comprar el fons, o havies de pagar el personal per poder obrir moltes hores i poder atendre la gent correctament. Ara, poc a poc, amb la voluntat de totes les administracions: l'Ajuntament, la Diputació i la Generalitat, el finançament no és el principal problema sinó el de convèncer sobre quin és el servei que ha de fer una biblioteca i que sobretot les biblioteques públiques no es converteixin en una biblioteca d'escola.

On es posen els llibres que es retiren de la biblioteca?

Depèn. Si són llibres que s'han fet malbé o que algú els ha destrossat i no serveixen, es llencen, es porten a reciclar com a paper. Si són llibres que no tenen molta demanda o que encara poden ser útils es posen en un magatzem i quan la biblioteca no els vol perquè no té espai, s'ofereixen a altres biblioteques i si cap no els vol es porten a una biblioteca molt gran de Barcelona i si aquesta tampoc els vol, perquè ja els té, es posen a la venda a un preu molt barat o s'acaben reciclant com a paper. Però hi ha biblioteques que ho guarden tot, de manera que quedi memòria del que s'ha fet al país.

Quin horari laboral té com a Directora de la Casa de Cultura?

Et puc dir l'horari d'entrar. Cada dia començo a dos quarts de nou del matí i ahir, per exemple, en vaig sortir a dos quarts d'once del vespre. No ho saps mai, depèn de l'activitat de la Casa de Cultura.

Menja al treball o se'n va a casa a dinar?

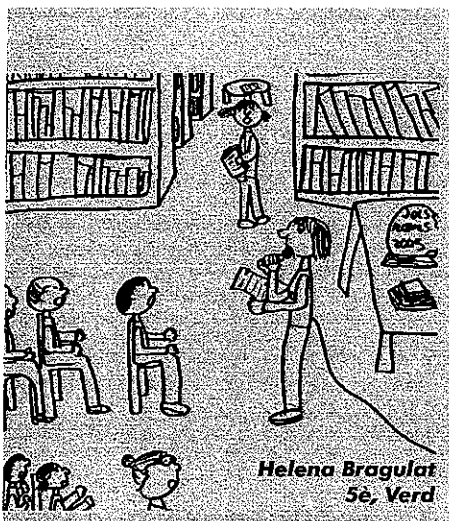
Depèn. De vegades vaig a casa i de vegades em quedo a la feina.

Hi ha algun llibre molt antic i valuós a la Biblioteca de la Casa de Cultura?

N'hi ha molts. Hi ha un "beatus" i alguns incunables, que són llibres publicats abans del s. XV. De fons antic tenen entre 6.000 i 7.000 documents importants, però també hi ha altres biblioteques que en tenen com la del Seminari de Girona, o la biblioteca de Ripoll que té un fons patrimonial molt bo.

Quanta gent es necessita per treballar en una biblioteca?

Depèn de la mida de la biblioteca. La biblioteca més petita que es pot fer que és pels municipis d'entre 3.000 i 5.000 habitants, el govern de Catalunya no demana un bibliotecari/a sinó 2 auxiliars tècnics de biblioteca que és el mínim per obrir una biblioteca pública i el màxim 150 o 200 com la de Catalunya.

Helena Bragulat
5è, Verd

la Casa de Cultura de Girona

«Descobrir la lectura com un plaer, un oci, dissociar el concepte de biblioteca pot tenir finalitats diferents i garantir que si s'acostumen a utilitzar la biblioteca, no com a extensió de l'activitat acadèmica, és possible que quan s'acabi l'etapa escolar no s'acabi l'etapa de biblioteca.»

Què n'opina de les activitats que es fan per la mainada quan surt de l'escola?

Em sembla interessant ja que és una forma d'atraure l'infant a la biblioteca trencant el concepte que només ha de servir per fer els deures, que seria més la funció de la biblioteca escolar. Descobrir la lectura com un plaer, un oci, dissociar el concepte de biblioteca pot tenir finalitats diferents i garantir que si s'acostumen a utilitzar la biblioteca, no com a extensió de l'activitat acadèmica, és possible que quan s'acabi l'etapa escolar no s'acabi l'etapa de biblioteca.

Les biblioteques tenen problemes de xivari o robatoris?

Pel que conec de les biblioteques de Girona, durant tots els anys que he estat al servei de la Diputació, sí que n'hi ha. Hi ha robatoris, estripades de llibres,... no molts, però n'hi ha.

Per què va triar ser bibliotecària?

Per eliminació. Algú em va parlar d'aquesta carrera, vaig anar a veure l'edifici on s'estudiava, que era l'Hospital de la Santa Creu de la Rambla de Barcelona i quan vaig veure que hi havia mimosa florida, ja que era el mes de maig, vaig pensar que era un espai preciós per passar-m'hi tres anys i llavors la carrera em va agradar a mida que la vaig anar coneixent.

Sabem que ha estat a Israel per la seva feina, ens pot explicar la tasca que hi va fer?

Vaig treballar de bibliotecària en una biblioteca de l'Institut Cervantes que té per objectiu donar a conèixer la llengua i cultura

espanyola. Vaig crear una secció de català i euskera. Vaig fer les feines normals de catalogar, atendre usuaris,...

Va conèixer les escoles d'Israel i com funcionen?

Vaig estar buscant escola per als meus fills de 6 i 9 anys, però les escoles públiques d'Israel són escoles no laiques, amb contingut religiós i vaig apostar per una escola francesa laica molt bonica, que em va agradar molt.

Té alguna anècdota per explicar-nos?

Ben segur, moltes! Una de fa molt de temps. Abans les biblioteques no estaven informatitzades i de cada llibre es feia una fitxa: una del catàleg d'autors, una del títol, una de la matèria, o sigui cada un estava enregistrat amb diferents entrades. L'alcalde d'un poble, el dia de la inauguració de la biblioteca va anar a la meua cap i, a cau d'orella, li va dir: "M'he adonat, però no ho explicaré a ningú, que hi ha més fitxes que llibres!" I es pensava que era perquè hi faltaven llibres. Desconeixia que de cada llibre s'havien de fer moltes fitxes, per diferents entrades.

Em va fer molta gràcia. L'alcalde, es pensava que l'estaven enganyant amb el número de fitxes, que havíem posat moltes més fitxes per fer-ho més gros.

Se n'ha penedit alguna vegada d'haver decidit ser bibliotecària?

No mai, perquè és una feina molt bonica. N'estic molt satisfeta.

Hi ha tasques de voluntariat a les biblioteques?

Moltes vegades hi ha nens i nenes que ajuden a les biblioteques com a voluntaris. Ajuden a foliar llibres, a etiquetar, ... Es fa a moltes biblioteques.

Quines classes de llibres hi ha en una biblioteca?

En una biblioteca pública hi ha llibres de tot tipus. Les biblioteques públiques són pensades per a tothom. En canvi les universitàries, per exemple, són pensades per als estudiants universitaris i professors, per a gent amb un nivell de formació alt. Les públiques són pensades per a tothom: avis, nens, gent amb carrera i sense. Hi ha tot tipus de llibres. Hi ha des de manuals universitaris, llibres de divulgació, revistes més o menys divulgatives

Dèlia Quintana. 6è, Verd

i especialitzades, i de tots els temes. Hi ha de tot. És de les feines més complicades.

I a les biblioteques privades?

Vaig treballar tres anys en una biblioteca privada, la del Col·legi d'Aparelladors. És una biblioteca especialitzada en el tema de la construcció. N'hi ha moltes. Són també d'ús públic, és a dir, obertes a tothom. Si algun ciutadà vol anar-hi ho pot fer. Ningú li diria res per anar a consultar el que l'interessi.

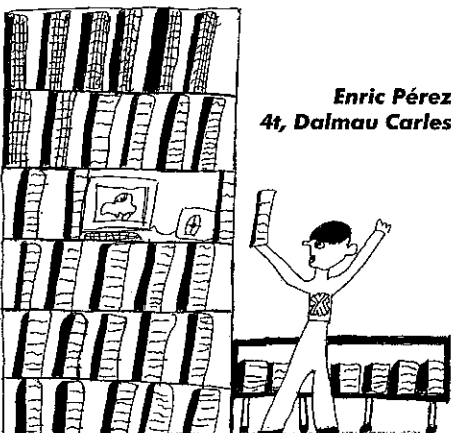
Li va costar molt adaptar-se a la nova feina, a la Casa de Cultura?

La feina que feia era més de gestió: conèixer ajuntaments perquè hi ha biblioteques, valorar els projectes arquitectònics. M'ocupava més de la formació del personal, d'impartir cursos. De cara al públic he estat només aquests dos anys a Israel i, abans d'acabar la carrera, als estius treballava en biblioteques de diferents institucions.

Quines activitats es fan a la Casa de Cultura?

Moltes. Cicles de Música programats en diferents dies, cicles de conferències de temes concrets. Hem dissenyat un programa concret que es diu Contemporani, una mena de calaix de sastre, en què hi pot entrar tot: mostres d'art contemporani, exposicions, ... Vam fer el primer cicle de debats sobre Israel i Palestina. També hem fet una conferència sobre l'OGM, amb diputats de la comissió que han vingut de Madrid. Intentar que sigui un pensament, el que entenem per art en sentit ampli: cultura.

Pensar en el nou projecte de Casa de Cultura, quins continguts i activitats culturals haurà de fer aquest equipament.

**Enric Pérez
4t, Dalmau Carles**

Els Premis Literaris Gironins

Amb la voluntat de conèixer una mica el món literari gironí hem indagat entorn diversos premis literaris que s'atorguen a la nostra ciutat. A més, des de les escoles, hem fet un exercici pràctic que us oferim; consisteix en simular que presentem els nostres treballs a les diverses modalitats dels premis literaris que ens hem fixat.

LiberPress de Periodisme

LiberPress va néixer a Girona l'any 1999. En el seu dia, es va crear amb la idea de donar a conèixer i promocionar el que podríem anomenar com Cultura de la Solidaritat. Es va considerar que per començar aquest moviment solidari i humanitari devia implicar-se als mitjans de comunicació i organitzar unes jornades dedicades a debatre el paper d'aquests mitjans i alhora premiar els personatges d'àmbit mundial (especialment periodistes), que s'hagin destacat per la seva feina independent, democràtica i solidària.

L'Associació LiberPress és una associació de caràcter no governamental, humanitària i sense ànim de lucre que té entre els seus objectius organitzar conferències, congressos, debats, fòrums, exposicions, jornades, taules rodones, actuacions i qualsevol altre acte de caràcter cultural i reivindicatiu per promoure la cultura de la Solidaritat, fonamental en el respecte dels Drets Humans en l'àmbit mundial.

LiberPress pretén, doncs, ésser un fòrum dirigit tant als professionals dels medis de comunicació, com al propi públic que rep la informació, a fi de dotar d'un major contingut humà i solitari tots els àmbits de la comunicació, des de la premsa escrita a Internet.

L'Associació Humanitària LiberPress té la seu a Gran Via Jaume I, 3-2, de Girona. Cada any un dibuixant de prestigi realitza el cartell de les jornades i un artista plàstic crea l'obra d'art o premi LiberPress que es concedeix a la persona o entitat que hagi destacat per la seva honestedat i humanitat en l'àmbit de la comunicació.

Premis LiberPress:

1999: Ignacio Ramonet (Le Monde Diplomatique); 2000: José Fort (L'Humanité); 2001: Ex Aequo, Ramón Chao (Radio France Internacional) i «El País»; 2002: Ex Aequo, Ryszard Kapuscinski i José Angel Ezcurra («Triunfo»); 2003: Reza (Irán); 2004: Eduardo Haro Tecglen (Espanya).

Periodistes (o altres professionals) premiats darrerament: Tomàs Alcoverro, Ricard Creus, Ali Lmrabet, Enric Matarrodona, Javier Narf, Joan Naves, Juan Núñez del Prado, Josep Palau i Fabre, Alfons Petit, Fernando Reinares i Xavi Xirgo.

Equip El Tarlà. 6è, Migdia

Concurs del Migdia «La llengua ens uneix»

L'Associació de Mares i Pares, tenint en compte l'objectiu general del centre per a aquest curs escolar «La llengua ens uneix», enguany ha organitzat un concurs, dirigit a totes les famílies del nostre col·legi, amb el mateix lema, consistent en respondre setmanalment (durada de 10 setmanes) quatre preguntes. Aquestes preguntes corresponen a quatre tipus diferents: Coneixements lingüístics (exemple: Quina és la llengua oficial d'Àustria?); Coneixements sobre l'Escola Migdia (una pregunta a partir del nostre Llibre del 25è Aniversari); Resposta creativa (Exemple: Fes un rodolí en què hi apareguin els mots «codir» i «ploma»); Resposta de sort (Exemple: Digues el d'una llengua europea). Cada setmana hi ha 10 punts en joc (100 punts en total).

Cada començament de setmana cada equip participant (família amb un pseudònim, assignat a l'atzar en el moment de la inscripció) ha de recollir una targeta amb les quatre preguntes corresponents i dipositar, a la bústia de l'AMPA, la targeta anterior. Per facilitar aquesta tasca les preguntes també es poden treure de la pàgina web de l'escola.

El premi consisteix en una sortida de cap de setmana (divendres-diumenge) adequada a les característiques de la família guanyadora, en règim de dormir i esmorzar a una capital europea a triar (París, Torí, Amsterdam...).

Aquest concurs ha tingut molt d'èxit en el nostre col·legi. Va començar el 7 de març i acabarà el 23 de maig. Durant l'arrossada de l'escola del 5 de juny es donarà a conèixer la família guanyadora. En cas d'empat es farà un sorteig final. Com veieu la nostra AMPA té molta marxa i durant el curs organitza un munt d'activitats molt interessants.

Equip El Tarlà. 6è, Migdia

Els llibres

En el món hi ha molts tipus de llibres: d'aventures, de por, de misteris, etc. I a mi els llibres que m'agraden més són els de màgia, de por i d'aventures. Els llibres serveixen per aprendre a no fer faltes d'ortografia i per desenvolupar la imaginació.

També ens van bé per conèixer moltes coses diferents com països, animals, plantes, etc.

Adrià Malaret. 2n, Bruguera

Cerverí

El Cerverí de Girona és un concurs literari que cada any convoca la Fundació Prudenci Bertrana. Es premia la millor lletra de cançó. Es convoca des de l'any 1996 i és dels més joves de la convocatòria dels Bertrana.

El premi són 1.200 euros (mil dos-cents euros) per a la millor cançó, la lletra de les quals ha de ser original.

Els membres del jurat són Lluís Gavalà, Ramon Muntaner, Josep Thió, Jaume Subirana, Rafael Vallbona, entre els més coneguts.

El nom és en memòria del poeta i trobador Cerverí de Girona (Guillem de Cervera, 1259-1285). Fou un personatge molt reconegut al seu temps perquè es dedicava a compondre i cantar cançons a la cort del rei.

La seva obra poètica trobadoresca és de les més extenses, i ha servit d'exemple a molts altres poetes posteriors. També els historiadors n'han tret dades importants per conèixer fets i la vida d'aquella època medieval.

Una cançó que avui dia potser escriuria i cantaria el nostre trobador...

Si em fessis un petó,

que feliç em faries.

Si em besessis al front de colors veuria el món

Besa'm noia bonica, no veus com pateixo una mica!

Si a la galta fos el bes

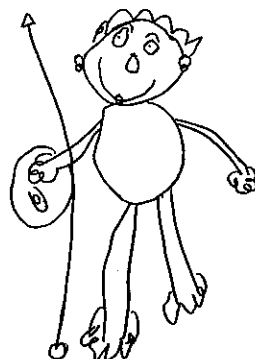
res que m'agradés més

Si als llavis fos la teva tria

el meu cor d'amor saltaria

Besa'm noia bonica

no veus com pateixo una mica!

El Quixot vist per Alba Romero. Palau

Guillem Furtet, Gerard Gómez i Daryl Lucas. 6è, Montfalgars

Prudenci Bertrana

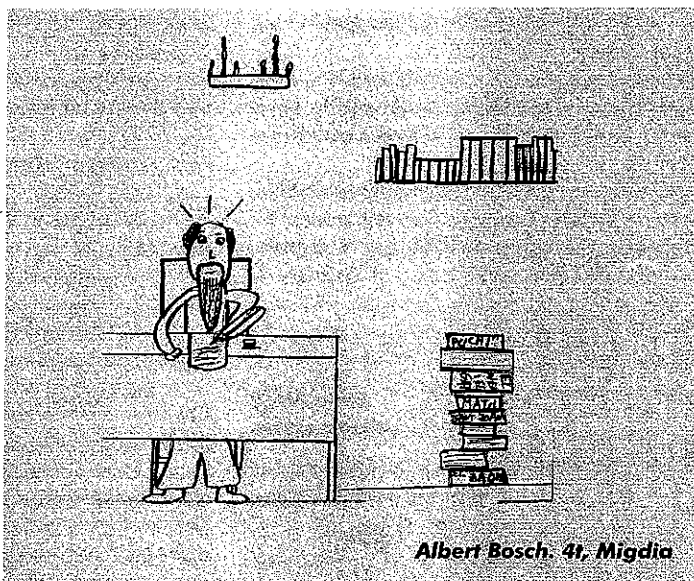
El Premi Prudenci Bertrana és de novel·la escrita en llengua catalana. Es va convocar per primera vegada l'any 1967, pel fet de coincidir amb el centenari del naixement d'aquest escriptor gironí.

La fundació Prudenci Bertrana convoca i organitza aquests premis per tal de col·laborar en la difusió de diferents gèneres literaris i també potenciar la lectura en català i alhora honorar la memòria d'escriptors gironins il·lustres. Es va constituir com a fundació l'any 1993.

La fundació està formada per nou patrons fundadors i representants de les institucions que formen el Patronat de la Fundació: Ajuntament de Girona, Diputació de Girona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Omnium Cultural i Caixa de Girona.

Aquest any es convoca el 38è premi. L'extensió de la novel·la és lliure. El premi és de 42.100 euros que els dona la Fundació i l'editorial Columna. El jurat està format per Xavier Cortadellas, M. Mercè Roca, Emili Teixidor, Ferran Torrent i Vicens Villatoro. L'obra premiada serà publicada per Columna Edicions.

El primer guanyador del premi va ésser Manuel de Pedrolo l'any 1968 i l'últim, el 2004 va ésser declarat desert pel jurat.

Albert Bosch. 4t, Migdia

Ramon Muntaner

El premi Ramon Muntaner de literatura Juvenil, el convoca la Fundació Prudenci Bertrana que és qui organitza els Premis Literaris de Girona.

Va ser institut per col·laborar en la difusió del gènere de literatura dedicada als joves i de la literatura en català i també per honorar la memòria d'aquest il·lustre escriptor gironí.

Enguany es convoca el XIX Premi de Literatura Juvenil. Han de ser obres originals i inèdites, amb una extensió mínima de 120 fulls.

El jurat està format per cinc persones relacionades amb el món literari gironí i es donarà el premi el mes de setembre durant la festa de proclamació dels Premis Literaris de Girona. Des de l'any 1986 en què es va donar el primer premi, han estat guardonats autors coneguts de literatura juvenil i d'altres més novells, fins i tot un parell d'anys el premi va ser declarat desert. La novel·la guanyadora de l'última edició de l'any 2004 va ser: *Què fas aquest vespre?* de Manel Valls.

Qui em truca?

No ho entenc! —criava l'Èlia enfurismada.

Ja fa més de mitja hora que un telèfon desconegut m'envia missatges estranys com aquest: T'espero a les sis a la plaça St. Jaume. No em fallis!

Ja intentava no molestar-la perquè cada vegada que m'hi acostava es posava més nerviosa i preguntava desesperada:

—Qui em truca?

—Qui deu ser?

Eren les quatre i l'Èlia encara no sabia qui li havia enviat els missatges. Estava desconcertada i va decidir anar a la plaça per trobar aquell desconegut que la molestava feia més de dues hores. L'Èlia i jo estàvem impacients esperant l'anònim dels missatges que havia citat a l'Èlia a la plaça més misteriosa i fosca de tota la ciutat.

Quan ja érem allà, es va acostar un grup de nois, que per molt que ens hi esforçàvem, no els vàiem la cara.

Les dues teníem els nervis a flor de pell i el nostre cor ressonava tan fort que no ens podíem ni moure. Però quan els nois es varen acostar l'Èlia va fer un crit estrident que deia: —Marcel, Esteve, Jordi, Martí! —amb un to de tristesa seguida dient: —Els meus millors amics han estat enviant-me missatges i espantant-me, però per què a mi?

Vaig pensar que tots ells en duïen una de cap! I vaig arribar a aquesta conclusió: encara que no us ho hagués explicat era l'aniversari de l'Èlia i per aquest motiu els nois de la classe havien preparat una festa sorpresa.

Tot d'una varen encendre un gran focus i plegats van cridar: Per molts anys Èlia!!

Ariadna Pla. 6è, Pla de Girona

Internacional d'Art Digital

Domènec Fita neix el 10 d'agost de 1927 a Girona. Ja de molt petit comença a formar-se artísticament amb el mestreatge de Joan Carrera a l'Escola Municipal de Belles Arts de Girona i a l'escola de Belles Arts i Oficis d'Olot. Obté el títol de Professor de dibuix el 1951 a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona. Fa classes d'escultura, pintura, dibuix, ceràmica i tapís a l'escola que obre anomenada Estudi d'Art a Girona. Pertany a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi i preocupat pel seu llegat, i per potenciar i perpetuar una manera personal d'actuar i pensar artísticament crea la Fundació Fita. Es va constituir l'any 2000, està ubicada al carrer Hortes 22 de Girona. El seu objectiu principal és promoure, divulgar i defensar les manifestacions de l'esperit humà, de tots els temps i països, que tinguin un sentit de progrés i de modernitat, i sobretot de l'art contemporani.

Com ho fa tot això? Doncs amb les exposicions, la catalogació, la preservació i la divulgació de l'obra i el pensament de Domènec Fita, així com la publicació de llibres, la concessió de premis, beques, i ajuts a joves artistes, organització de cursos,

seminaris, conferències, exposicions... totes aquestes activitats les porta a terme la Fundació Fita per tal de sensibilitzar als ciutadans amb aquest art.

L'art digital permet aglutinar pràcticament totes les disciplines de l'art: el dibuix, l'escultura, la fotografia, el cinema, la música... fent que hi hagi interactivitat amb el propi espectador. El Premi Internacional d'Art Digital té per objectiu promocionar els artistes, les obres i la recerca en aquest nou medi. Aquest any és el segon que es realitza i està obert a tots els artistes de qualsevol nacionalitat, el tema d'aquest any és la Maternitat i cal que les obres estimulin la participació interactiva de l'espectador. El premi està dotat amb 5.000 euros a la millor obra.

Alumnès 6è, Dalmau Carles

Novel·la curta Just M. Casero

Premis de Novel·la
Curta Just M.
Casero

Enguany se n'ha convocat el XXVè premi. És iniciativa de la Llibreria 22 de Girona que el va instaurar el 1981 com a premi de narrativa per escriptors joves, en homenatge a Just M. Casero, a la seva vinculació a Girona i a la seva cultura; s'atorga anualment a finals d'octubre. Els premis són: un primer de 2.000 euros i un segon de 500 euros. L'obra la publica l'editorial Empúries. Just M. Casero fou periodista i polític. Nasqué a Abrantes (Portugal) el 1946 i morí als 34 anys a Girona el 1981. Va ser fundador del Punt Diari de Girona (1979) i aquell mateix any fou elegit regidor del primer ajuntament democràtic de Girona pel Partit dels Socialistes de Catalunya. Va ser locutor de Ràdio Popular de Figueres, membre del consell de redacció del setmanari Presència, coautor del llibre «Girona grisa i negra» (1972). Al diari El Punt escrivia dues seccions: Apunts (signant L'Apuntador, 1979-80) i la columna personal Quisc, (1980).

Adrià Malaret. 2n, Bruguera

La troballa inesperada

Un dia, estàvem la meua germana gran, la meua germana petita, el meu pare, la meua mare i jo, asseguts en el sofà i, de cop i volta, ens van dir que tenien una sorpresa preparada. No ens ho explicarien fins l'endemà. Estàvem molt nerviosos i impacients; i no ens podíem adormir sense saber què era aquella sorpresa que ens havien de dir. Vam dormir inquietes fins que a les set del matí va tocar el despertador. Em vaig despertar i vaig mirar l'hora. Eren les set, però no em podia tornar a dormir. Així que vaig pujar a dalt i em vaig ficar a mirar la tele. De sobte vaig veure uns bitllets d'avió i un era de New York; em vaig refregar els ulls i em vaig fer un pessic perquè em pensava que estava somiant. Però no, era real. Vaig flipar! algú pujava l'escala, —merda! vaig dir, són les meves germanes que s'han despertat. El primer que faig és amagar els bitllets a sota la taula i em faig la dormida.

Quan vam pujar la Berta i la Clara i em van veure allà mig adormida van sospitar i la Clara va dir: —Aquí en passa alguna de grossa, Berta! Quan la vaig sentir que deia això, vaig continuar fent-me la dormida, vaig obrir els ulls i vaig veure que s'havien ficat al sofà a fer-se les dormides. De cop i volta vam sentir que algú pujava les escales. És la mama que puja! Nosaltres vam continuar fent-nos les dormides com si no hagués passat res. Va agafar els bitllets i se'n va anar a baix. Vaig despertar la Clara i la Berta i els hi vaig dir: —Nenes, la sorpresa d'ahir, és que ens anem de viatge a New York! I elles que em diuen: —I tu com ho saps? Com a mínim en tens proves? I jo els hi contesto: —I tant! Tinc els bitllets d'avió! I em van dir: —On són? I vaig dir: —A sota la taula! Vam mirar a sota la taula i no hi eren; es van mirar i van dir: —Aquesta nena està boja! I se'n van anar cap a baix. Al final la mama els ho va explicar tot. Quan vaig sentir aquell crit tan fort, vaig baixar i els vaig preguntar: —Com és que crideu tant? I elles em diuen: —Tenies raó, Inés! Anem a New York! Vam fer les maletes totes tres i els meus pares també; vam agafar els passaports, els bitllets i vam marxar...

Clara Salló i Oriana Piera. 6è, Annexa

Miquel de Palol

Miquel de Palol i Felip va néixer a Girona el 1885. Des de molt jove va tenir un interès especial per la poesia i, amb dotze anys, va publicar el seu primer poema a «la Gironès». El 1902 fundà, amb l'ajuda de companys del grup de Girona i la col·laboració de Josep Corner, la revista *L'enderroc* i els Jocs Florals d'aquesta ciutat.

Publica el llibre de poemes *Roses* (1905) i el 1908 es presenta al Concurs de novel·la d'El Poble Català amb el *Camí de llum*. El premi es declara desert, però l'obra és publicada dins la Biblioteca del Poble Català. El mateix any que surt *Camí de llum* (1909) també ho fan les seves *Llegendes d'amor i de tortura*.

Serà l'any següent, el 1910, que participarà en la fundació de la revista *Catalanitat*, que dirigirà durant els primers anys. El 1912 rep un premi als Jocs Florals de Girona pel seu poemari *Poemes de tarda*. Les seves col·laboracions a revistes i publicacions catalanistes l'animen a escriure contes per a nens a *Ploma i Llapis*.

L'any 1919 va escriure una obra de teatre, *Senyoreta Enigma*. Serà només la primera pedra d'una època en que s'interessa per aquest gènere. S'han de recordar les obres *Enemic Amor* (1921) i *Les petites tragèdies* (1921), que va ser guardonada al Certamen de Teatre de Reus.

A partir de la dècada dels trenta, Miquel de Palol es dedica de ple a la política com a regidor de la ciutat de Girona. Encara escriu, però els esdeveniments prenen aviat un rumb ingrat, amb el saqueig del seu domicili com a fet destacable el 1939. Sembla que durant aquesta incursió a la seva intimitat es va perdre part de la seva obra.

Els anys posteriors, l'autor guarda un significatiu silenci que només es trencarà l'any 1972 amb la publicació de la primera part de les seves memòries, *Girona i jo*, un llibre amb gran qualitat artística i humana per a tots aquells interessats per la literatura autobiogràfica o que vulguin copsar la memòria viva del tombant de segle a la ciutat de Girona. La seva mort el 1965 l'impedeix d'escriure els dos volums restants amb els quals volia completar les seves memòries.

Mònica Genover. 6è, Verd

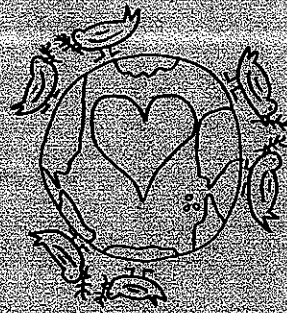
Què és el que vols?

Pau i joia en el món,
un gran bonic paradís
on hi regni l'amistat
i on hi hagi generositat.

Un lloc on hi hagi molts amics,
on la vida no s'acabi
amb bondat i molts colors
i on se sentin diferents colors.

En aquest lloc que tant estimo,
no hi falta la justícia,
perquè tots som iguals
visquem en un palau d'entre paradís.

Irene Vila. 6è, Verd

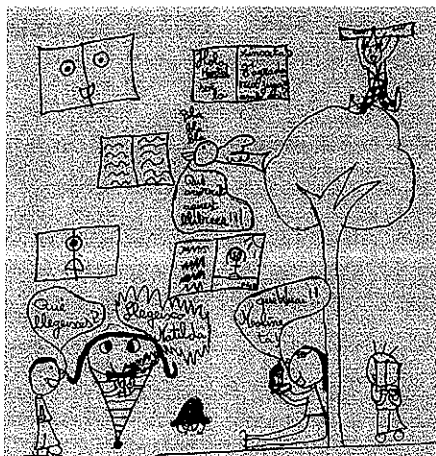
Catalunya

M'agrada Catalunya
amb el seu paisatge,
el seu aire
i el seu sol
que dóna llum
a les cases de tots els catalans.

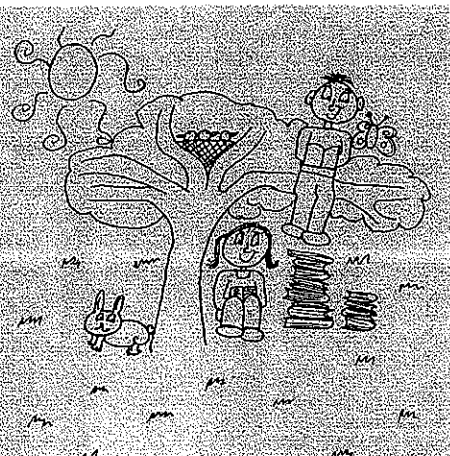
M'agraden les flors dels prats
que als nens petits els agraden tant,
quan juguen a córrer
pels prats verds de primavera.

M'agrada la muntanya,
m'agrada aquell aire tan pur
que respirem quan arribem al cim
i la calma que hi ha allà dalt.

Helena Plana. 5è, Migdia

Marta Vila. 4r, Migdia

Carina Roca. 4r, Migdia

El meu germà

El meu germà és molt bonic i preciós
I de coses en sap un milió
Sap jugar, sap pintar
Però que bonic és estimar
Estima les plantes, estima les flors
I a la gent de tots colors
Hi ha gent que és racista
Jo crec que són egoistes
Perquè tots nosaltres
Som humans.
El meu germà és petitot
I jo me'l menjaria
Com si fos un pastisset.

Judith Bonilla. 5è, Pla de Girona

Concurs de Lectura Viva

Des de principis de curs els alumnes de 5è i 6è de l'escola Migdia, estàvem llegint un parell de llibres, "L'home de Sau" i "Ho hi ha dret". A part d'haver llegit per aprendre també ens estàvem preparant per un concurs de lectura que organitza l'Enciclopèdia Catalana i col·labora la Generalitat. Un cop ja els hem llegit tots dos llibres, un dia vam anar a llegir un per un a la biblioteca de la nostra escola, de jurat hi havia els nostres professors i una practicant. Van estar escollits quatre nens de cada classe, o sigui, setze nens de cicle superior. Avui dilluns dia vint-i-set, a la tarda, farem la fase final de l'escola, els setze nens que han estat escollits, aniran al teatre a llegir amb un jurat de fora de l'escola, format per dos homes i dues dones. Perquè el teatre quedi més adomat, hem fet unes lletres amb ordinador. Cada nen tindrà uns cinc minuts per preparar-se els quatre fragments que ens han donat, un cop passats aquests cinc minuts sortiran a l'escenari i diran el text que els hi pertoca. D'aquests setze nens només en triaran un que anirà a fer la final a Barcelona, per exemple, si guanya un nen de sisè hi anirà tot el sisè o si no tot el cinquè. A tots els nens els hi desitgem bona sort!!

Pol Olivets i Bernat Vivolas. 6è, Migdia

La meva ciutat

Girona, Girona, la meva ciutat
envoltada per rius i muntanyes
per tots els costats.

Passejo pel Call Jueu amb carrers empedrats
i placetes amagades dels ulls dels visitants.

I pujo pels carrers buscant la catedral
i trobo les escales que em porten fins a dalt.

I més avall les cases del riu
on els ànecs hi van a nedar
reflexades a l'aigua de l'Onyar,
fan goig de mirar.

De fet és que tot el món és bonic
però per a mi el millor és el lloc on visc.
Girona.

Gemma Juncà. 5è, Pla de Girona

La meva gossa Estel

Era un dia d'hivern
i la pluja queia amb força al carrer.
Ella tremolava de fred i de por
i la vam agafar amb molt d'amor.

La mare la va rentar,
ella ni tan sols va bordar.
Mentre eixugàvem el seu pel
vam pensar un nom: Estel!

A fora encara plovia,
però ella ja no patia;
ara tenia carícies i calor,
comprensió i estimació!

És la nostra gossa,
tendra i molt dolça;
la que ve amb mi a dormir,
la que em desperta cada matí!

Natàlia Dueñas. 5è, Dalmau Carles

La nit

La nit il·luminada
i la humitat de la rosada
La lluna blanquinosa
que és tan formosa,
besa a cada una de les teulades
que estan un xic congelades.
Ha arribat la matinada
i cau una tamborinada.
Finalment arriba el matí
i el gall canta "Quic quiriquic"

Gemma Drou. 3r, Pla de Girona

El meu germanet

El meu germanet és molt petit
però molt i molt eixerit.
Cada dia creix molt
i aviat podrem jugar a futbol.

Menja llet de la mama
i fruita triturada.

El meu germanet es diu Jan
i sempre m'agrada fer-li
un petó ben gran.

Pol Sureda. 1r, Migdia

La lluna maca

Una nena va veure una lluna molt maca i deia que era seva. I no ho sabia que era al cel. Però com que era tan petita no hi arribava, ni una mica ni molt. I va agafar una galleda, i deia que ja era seva la lluna.

Va dir: —Què maca que és la lluna! Me la quedo per sempre més.

Quan va venir la seva mare li va preguntar: —Me la puc quedar, mare?

La mare li va contestar: —La lluna és meua!

Júlia Vila. 2n, Annexa

La Catedral de Girona s'esquerda

Unes esquerdes provoquen la destrossa de la catedral.

El passat dia 31 de desembre a les 24h, la nostra catedral es va enfonsar en pocs segons. Arquitectes de l'ajuntament havien detectat, feia dies, unes esquerdes impressionants. Van decidir que passades festes de Nadal, farien un estudi a fons.

Però ja no hi són a temps, ja que uns brètols van posar uns petards molt potents a les esquerdes en tan mal moment que van ocasionar la destrucció completa de la catedral.

En el moment del fet hi havia molta gent, turistes i gent de la ciutat que esperaven que toquessin les campanades de final d'any en el rellotge de la catedral.

Per sort no va haver molts morts però sí molts ferits. El total de morts és de vint, i el de ferits mil cent-vuitanta.

Sota la runa va quedar molta història, i peces molt valuoses que serien difícils de recuperar.

Els ferits van ser traslladats ràpidament a l'hospital on es recuperen.

S'estan retirant les pedres de la catedral per tal de poder treure tota aquella història i els tresors que hi ha.

Els arquitectes van ser acomiadats i els han posat una multa d'un milió.

S'està pensant en empresonar-los.

Els brètols que van empesonar aquest mal, estan a la presó esperant sentència.

Judith Coll. 6è, Montfalgars

El gos que s'escapa

Hi havia una vegada un nen que es deia Pere, i a casa seva tenia un gos que sempre portava a passejar pel carrer. Un dia el gos va trobar una gosseta, també al carrer. Es varen escapar i tot corrent, corrent, varen trobar una rata i un ratolí que s'acabaven de casar. Tots quatre es varen fer amics i van decidir fer una festa de carnestoltes. Es varen dispendiar de pallassos.

Tot caminant, caminant varen arribar a un poble on hi havia un nen molt trist allà a la plaça. Es varen posar a fer "tonteries" per fer-lo riure, però ell només deia: vull el meu gos, vull el meu gos. El gos estava tan distret que no s'adonava que aquell nen era en Pere.

Lavors el gos es va treure la careta de pallasso i el nen el va reconèixer, li va saltar a sobre, es varen fer una abraçada i una llepada.

El nen va tornar a riure. Varen decidir que el gos, la gosseta, el ratolí i la rata anirien a viure a casa d'en Pere.

Ah! Però abans el gos i la gosseta es varen casar.

Nens i nenes. P-4, Verd

Els llibres animats

Tots els escriptors escriuen llibres, els editen i els venen, els vianants els compren i després a casa se'ls llegeixen.

N'hi ha de por i de misteri que molt intriguen, però també n'hi ha de comèdia que riuen molt quan se'ls llegeixen.

Surten en Harry Potter, la Caputxeta i el llòp, la Ventafocs i el príncep i també pensen que Blancaneus mor.

Si us agraden tots els llibres molt afortunats sou, perquè a mi no m'agraden els de cinema negre i els de terror.

Anna Recarens. 6è, Verd

Marc Oriol. 4t, Dalmau Carles

El mar

Tu, mar, que m'escoltes, tu, mar, que ho saps tot, explica'm com és un mar ple de pau.

Les escopetes, no dormen al cel. Tots és gris, no hi ha cap somriure. Tot són plors i crits.

Tu, mar, que m'escoltes, tu, mar, que ho saps tot, ajuda la meua terra a fer un món millor.

Bruna Ribas. 5è, Verd

Existeixen els àngels?

L'àngel de la catedral sembla que estanyament ha cobrat vida.

Es comenta que l'àngel que hi ha al teulat de la catedral de Girona es mou.

L'alcalde de Girona diu que ho ha anat a veure personalment i ella també ha vist que es mou de tant en tant.

Científics de tot el món estan estudiant l'estrany comportament d'aquesta escultura "viva".

TV3 oferirà un programa en directe el dia 15 de maig a les 19 h de la tarda per donar tots els detalls que hagin produït.

Marc Agramunt. 6è, Montfalgars

El drac que era bo

Hi havia una vegada en un país molt i molt llunyà un castell que tenia molta por d'un drac. El drac es deia Ferotge. Aquell drac no era un drac normal, era un príncep encantat. Havia pensat un pla, que era segrestar a la princesa aquella mateixa nit. I així ho va fer. Li va explicar que era un príncep encantat i que si es casaven es convertiria en el príncep dels seus somnis.

I així ho van fer. Però primer ho van dir als pares de la princesa, que li van dir que sí. I la bruixa dolenta es va morir.

Es van fer un petó a la boca i van viure feliços i van tenir set princeses i set prínceps.

Maria Goetz. 2n, Annexa

El meu poble petit

És un poble molt petit però força divertit. Amb molts camps per conrear i molts animals per menjar. La boira apareix i no deixa veure res. El fum és gris, la neu és blanca i tot es confon amb una branca.

Julià Canals. 5è, Pla de Girona

El núvol

El núvol arriba tot daurat fregant les teulades d'un petit poblat.

Poema col·lectiu. 2n, Annexa

El món que m'imagino

El món que m'imagino
és un món d'amistat,
de tendresa, de justícia, i
això, em dóna energia cada dia.
Vull un món ple de respecte,
pau, sinceritat,
i que la bondat i l'alegria
fos el pa de cada dia.

Alumnes de 5è, Dalmau Carles

La figura de la maldat

El drac, que és la maldat,
pel món està amagat.
És la contaminació,
les guerres i la por.
És la gent que no té sostre,
les malalties, els huracans,
la fam, els robatoris
i la pobresa dels més grans.
El drac és terrorisme,
mata gent innocent
és l'analfabetisme
que no deixa créixer a la gent.

Alumnes de 5è, Dalmau Carles

El meu hamster

Jo tinc un hamster
pelut i aixerit.
Jo tinc un hamster
que és molt divertit.

El meu hamster
és un geni,
el meu hamster
és ballari.

Abans d'anar a l'escola
tots dos juguem,
i a l'anada
mil entremaliadures fem.

Marc Almeda. 6è, Bruguera

Petita i gentil

Sóc petita i gentil,
sempre arribo al mes d'abril.
M'he posat només per joc
un barret que és blanc i groc.
Per pradells em trobareu
vigileu quan hi passeu;
mireu bé a sota el peu
i si us plau no em trepitgeu!

Ikram Belayachi. Dalmau Carles

Despertar

La Natura desperta,
quan el sol l'espanta,
amb els seus raigs de calor,
una calor intensa,
plena d'il·lusió.

La Natura obre les seves flors
per oferir un bon dia,
i des del seu interior,
comença a brotar la vida.

Dins la Natura vegetal
trobem un món animal,
els dos viuen en comunió,
desitjant un món millor.

Avui respira un món d'aire fresc,
que m'avis de la Primavera,
i floreix,
el món així canvia.

Avui la Natura està més viva que mai,
I jo dic: què carai!,
avui res m'aturarà,
doncs si la Natura perdurà,
jo amb ella podré despertar.

Eduard Carreras. Aula 5, Palau

Les roses

He vist unes roses
d'un vermell pujat,
d'un vermell negrós.
Estaven penjant
al mur d'un jardí.
Ningú les pot treure
ni les poden collir!

Ikram Belayachi. Dalmau Carles

El Quixot i el seu amic Sancho Panza van viure moltes aventures. La primera aventura és la dels molins de vent i en Quixot pensa que són gegants. Caminant i caminant va trobar un hostal i pensar que és un castell. Caminant i caminant va trobar un camp que hi havia un grup de xais i en Quixot es pensa que són cavallers.

Abel Cubarsi. Palau

La bruixa dins d'un pou

Fa molts anys, en un castell vivia una bruixa molt dolenta. Però, hi havia un toro que ho impedia tot. La bruixa volia menjar-se el toro, però ell, fort com un roure, va lluitar i al cap de dues hores d'encanteris i banyes, el toro la va tirar dins d'un pou i la bruixa es va ofegar.

Marc Bonavia. 3r, Bruguera

El meu germà

Tinc un germà molt estimat,
que els dies de festa es desperta aviat.
Sempre està content,
s'enfada dos minuts i acaba rient.

Esmorzem junts i plegats al matí,
juguem a jocs diferents fins la nit.
Per dinar la pasta li agrada menjar
i amb tomàquet la vol barrejar.

A l'escola li agrada anar
ja que amb els amics vol jugar.
Els deures fa ràpidament
perquè és molt intel·ligent.

Arnau Puig. 5è, Bruguera

L'oreneta

Volan a prop de terra
buscant formigues;
fan el niu de fang
i totes són amigues.

Són petites
i se'n van a la tardor;
marxen a l'Àfrica
perquè fa més calor!

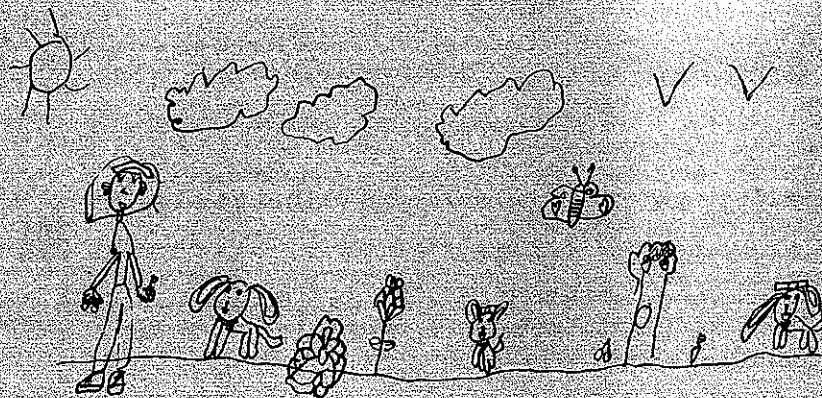
Víctor Vázquez. 2n, Dalmau Carles

La rosella

La rosella és una flor vermella
que sempre és bella.

Es troba als prats i als camps
i entremig dels blats.

Les roselles neixen de mil en mil
i es troben a tot arreu.

*Helena Pujol
2n, Cassia Costal*

Qualsevol conte de primavera

Quan arriba Sant Jordi a la nostra escola celebrem la setmana cultural. Els més menuts vam preparar una obra de teatre molt divertida, feia olor de primavera.

En Pau i la Blanca feien de dues abelles molt entremoliades que es deien Picota i Xuclet. Un dia de pluja quan estaven dins del rusc l'abella reina els hi va dir que la millor flor que havia tastat mai era la flor del romaní.

Quan es va aturar la pluja i va sortir l'arc de Sant Martí en Xuclet i la Picota van fugir "ales ajudeu-me" a buscar la flor del romaní, doncs no l'havien provat mai.

Les nostres amigues troben moltes altres flors, la rosa que era la Gina, la rosella que era la Khadydiatou, el gira-sol que era en Roger, la margarida que era la Laia, el nenúfar que era l'Anna i la tulipa que era la Duna. Era molt divertit perquè aques-

tes flors estaven amagades i si le volíem veure havíem d'encertar una endevinalla. A veure si endevineu aquesta:

Tu ho saps.
Tu li dones.
Tu li parles
Què t'empatolles?

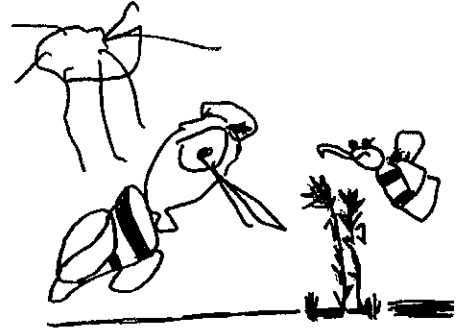
Per fi els bellugquets d'en Xuclet i la Picota arriben al pati de l'escola i troben uns nens. Ells sí que saben on trobar el romaní ja que la "senyu" aquella setmana n'havia dut. En Xuclet i la Picota fan una bona xarrupada de la flor del romaní, la troben boníssima!!! Ben tips s'acomoden dels nens i tornen cap al seu rusc que el dia ha estat molt llarg i ple d'aventures.

Amb el nou dia en Miquel el pagès s'apropa al rusc per buidar-hi la mel, la recull, la prova i...

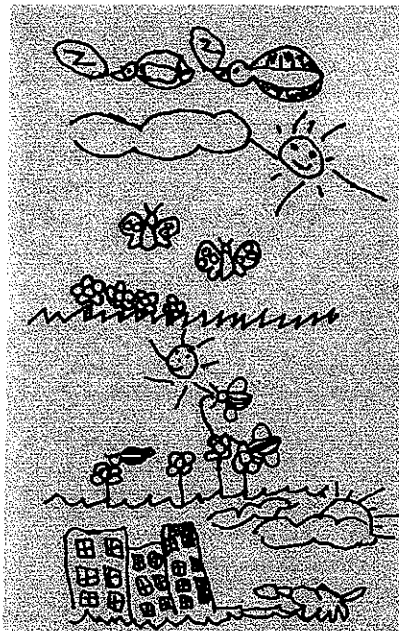
—Mmmm! Aquesta mel sí que és bona, té gust de...

Ah! I si no podeu dormir perquè no heu encertat l'endevinalla la solució és la tulipa.

Aules 1 i 2. Palau

Anna Planas. Palau

Estimar

Estimo molt les flors
que ens donen olors.

Estimo les papallones
perquè són bufones.

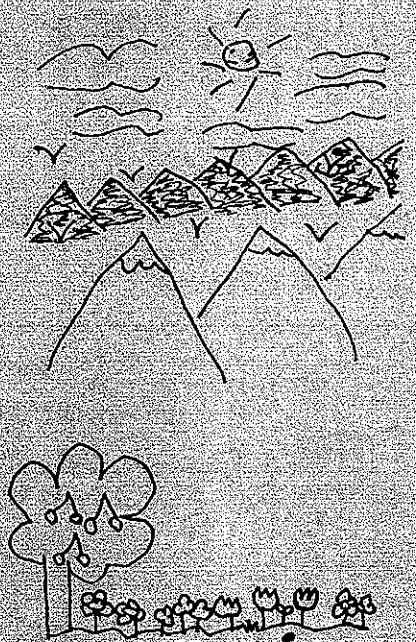
Estimo les orenetes
perquè volen junietes.

Estimo les abelles
per la mel que fan elles.

Estimo les guineus
dels Pirineus.

Estimo la primavera
que és l'estació primera.

Jaume Vendrell. 2n, Cassià Costal

La muntanya

Anem a la muntanya
amb tots els meus amics,
mentre pugem
cantem moltes cançons.

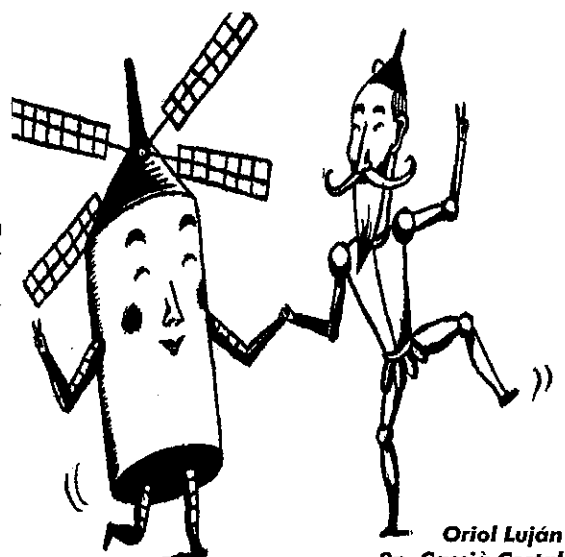
Cantem una cançó
que es titula la muntanya,
anem cantant pel camí
fins que arribem a la fi.

Ens hem cansat i
hem parat a descansar,
hem tornat a caminar i
hem arribat al lloc per anar a dinar.

**Júlia Trota i Oriol Luján
2n, Cassià Costal**

Don Quixot de la Manxa

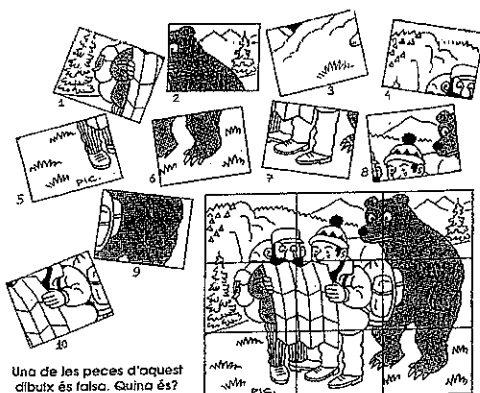
Don Quixot de la Manxa estava mig boig; es creia que els molins estaven vius i que eren gegants. Deia que hi havia lladres i rebentava els sacs de vins, tot dient:
—Sagneu, sagneu, lladres dolents!

**Oriol Luján
2n, Cassià Costal**

Entretenciments

ENTRETENIMENTS

Una de les peces d'aquest dibuix és falsa. Quina és?

Quants ocells hi ha en aquest dibuix?

FRASCO JANI MARIA TONI ANTONIA

«Pinzellades» núm. 10. CEE Font de l'Abella

COSES QUE PASSEN ...

Volem per cada nen, un caramel,
per cada nena, una sorpresa,
i per tots ells, un grapat d'amistat
i un munt de companys al seu costat.

Els que durant aquest curs s'han incorporat
amb ells també molt bé ens ho hem passat.

I als nens de sisè volem acomiadar
perquè a l'institut els estan esperant.
Tota l'escola us trobarà a faltar
perquè un bon record ens heu deixat.

Tampoc ens podem oblidar dels petits de P3,
d'aquí poc grans es faran
i moltes històries viuran.

I per als professors que hem demanat ?

Vaixells de paper
per a l'Ester.

Dues voltes de sínia
per a la Núria.

Un viatge amb tren
per a l'Anna d'anglès.

Núvols de cotó
per la Concepció.

L'ESCLAT DEL VEÏNAT / 24

«L'esclat del veïnat» núm. 10. CEIP Veïnat. Salt

Escola verda...

CARTA EUROPEA DE L'AIGUA

La manca d'aigua és un problema per a tots els ciutadans
del planeta terra, per això s'ha redactat la Carta Europea de
l'Aigua:

No hi ha vida sense aigua; l'aigua és un bé preciós
indispensable per a les persones.

Les fonts d'aigua dolça no són inesgotables; és
indispensable no malbaratar-la.

Contaminar l'aigua és perjudicar la vida de les persones
i la dels éssers que en depenen.

L'aigua ha de tenir una qualitat suficient per tal de no
afectar la salut pública.

L'aigua usada ha de tornar al medi natural suficientment
neta per tal de no posar en perill la vida dels éssers vius.

És essencial per a la conservació dels recursos d'aigua
mantenir els boscos i la vegetació de ribera en bon estat.

S'han de conèixer tots els recursos d'aigua dels que es
disposa.

L'administració ha de vetllar pels bons usos de l'aigua.

S'han de destinar diners per a la recerca científica, la
formació d'especialistes i la informació pública.

L'aigua és un patrimoni comú, el valor de la qual tots
hem de conèixer i reconèixer. Tothom ha d'aconseguir-la
i usar-la amb cura.

Les fronteres polítiques o administratives, no han de
ser un impediment per a la gestió de recursos d'aigua.

L'aigua no té fronteres, és un bé escàs que entre tots
hem d'estalviar.

28

«La veu del Madrenc» núm. 5. CEIP Madrenc. Vilablareix

notícies d'escola

Biblioteca Pública Salvador Allende

Ha arribat a l'escola i després he mirat contes
i tots hem llegit un conte i l'Anna ens ha dit
que ens poséssim en fila de 2 en 2 per anar
a tomar els contes a la biblioteca.

Hem tornat els llibres i avui no ens hem
quedat a mirar contes només els hem dit
adéu i moltes gràcies fins l'any que ve.

M'agradaria molt venir a la biblioteca cada 15
dies.

Ismael Benchedid
Primer curs
CEIP Santa Eugènia

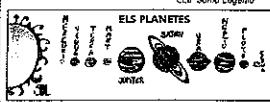
ELS PLANETES

Hem estudiat el planeta a la classe de primer
i hem buscat informació a la Biblioteca
Salvador Allende.

Ens vàrem deixar molts llibres i hem après
moltes coses.

Ah i l'ol diari vàrem trobar que uns científics
han descobert un planeta nou que es diu
Zedna.

Alumnes de 1r.
CEIP Santa Eugènia

Reflexions sobre la interculturalitat

Alumnes de 2n. CEIP Santa Eugènia

Tots som diferents, però tots som persones. (Modu. Gàmbia).
Els nens i nenes han de ser amics, no s'han de barallar...no importa el color de la pell. (Robert. Romania).
La gent s'ha de respectar. (Javi. Honduras).
A la meua classe hi ha nens i nenes que són de Gàmbia, Rússia, Romania, Uruguai, Espanya, Colòmbia,
Marroc, Filipines i Honduras i tots som amics. (Gahureh. Gàmbia).
Jo tinc molts amics: l'Alonso que és de Gàmbia, en Valeri que és de Rússia, l'Isaac, en Sergi i en Joel
que són d'Espanya. (Alex. Espanya).
Jo sé que som tots diferents, però tots som amics. (Alonso. Espanya).
No ens hem de barallar per ser diferents. La diversitat és molt
bonica. Podem ser negres, morenes...i això a mi m'agrada molt.
(Sergi. Espanya).
Jo tinc amics d'Espanya, de Gàmbia i Marroc i jo sóc rus. (Valeri.
Rússia).
És igual el color de la pell, tots som de carn i ossos. (Jainaba.
Gàmbia).
Els nens no han de riure's del color de la pell. (Miguel Angel
Fernández. Espanya).
Tinc una amiga que es diu Gahureh i és de Gàmbia; jo em dic
Belén i sóc de Uruguai. (Belén. Uruguai).
Hem de jugar junts per ser fel·lços. (Kabou i Jainaba. Gàmbia).
Tant si som de diferents països com si som blancs, negres o marrocs podem ser amics. (Adam. Marroc).
La gent s'ha de respectar. (Kabou i Sergio R. Gàmbia i Espanya).
Els nens que no respecten els altres són molt mal educats. (Alonso i Jainaba. Gàmbia).
El color de la pell no importa el que importa és ser bona gent. (Alonso i Sergi. Gàmbia i Catalunya).

«A la vora del Güell» núm. 3. CEIP Mare de Déu del Mont

Vols saber si ets bon lector/a?

Si vols saber com estàs de lectura respon aquesta enquesta:

- Quants cops llegeixes?
 - cada dia una estona
 - un cop per setmana
 - quasi mai
- Creus que la impremta és el millor invent que ha fet l'home?
 - sí, el millor
 - no, el pitjor
 - no, també n'hi ha d'altres
- Què és per a tu la lectura?
 - és la meua principal font d'interès
 - un plaer que et permet de tant en tant
 - no en tens cap opinió
- Si haguessis de triar entre un llibre, el televisor o l'ordinador, què triaries?
 - el llibre
 - el televisor i l'ordinador, sens dubte
 - m'ho pensaria, depèn del programa

5. Si volguessis llegir i no tinguessis cap llibre, què faries?

- aniria a la biblioteca
 - trucaria algú perquè me'n deixés un
 - passaria de tot i aniria a veure la tele
6. Creus que està bé llegir?
- sí, aprens moltes coses
 - no, és molt avorrit
 - és una manera de perdre el temps

Puntuació: Si has contestat 5 o 6 respostes de la «a», enhorabona! ets un gran lector o lectora; disfrutes llegint. Continua així.

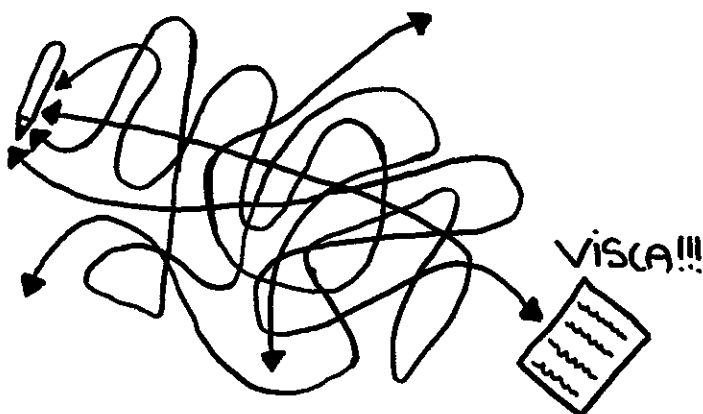
Si les teves respostes són 2 o 3 de cada lletra, has de llegir més, tot i que ja ho fas una mica; ho combines una mica tot.

Si les teves respostes són la majoria de la b i la c, no ets un fan de la lectura, et tiren els audiovisuals. Fes un esforç, ja veuràs com t'hi enganxes!

Anna Parra. 6è, Bruguera

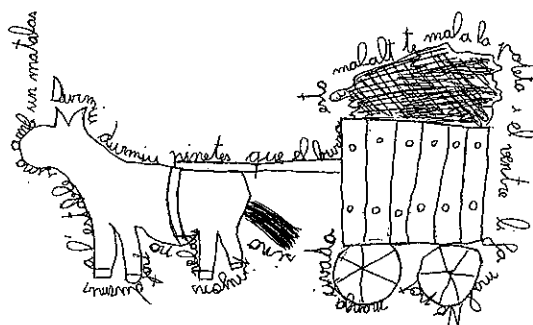
Busca el camí

Quin camí ha de seguir el llapis per arribar al full on ha d'escriure?

Sílvia Feliu. 6è, Bruguera

Cal·ligrama

Irene Saurina
1r, Verd

Relaciona

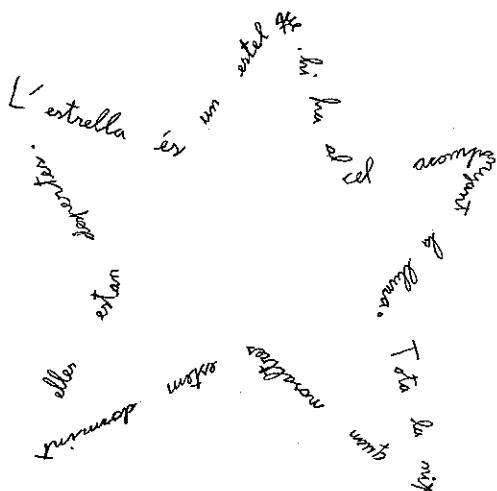
Relaciona el títol del llibre amb el seu autor.

L'Atzur màgic
Alicia en el país de les maravelles
Harry Potter
El senyor dels anells
Don Quixot de la Manxa
La volta al món en 80 dies

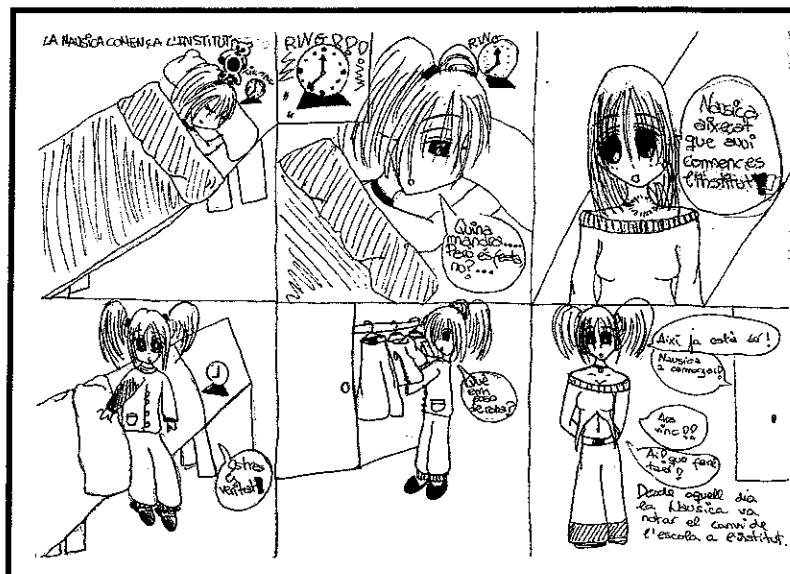
J.R.R. Tolkien
Cervantes
Lewis Carrol
Juli Verne
D. García Cornellà
J.K. Rowling

Laia Brisa, Anna Güell i Anna Creus. 6è, Pla de Girona

L'estrella

Marina Planellas. 3r, Verd

Ariadna Argelaquet. 6è, Pla de Girona 21

Celebrem el IV Centenari del Quixot

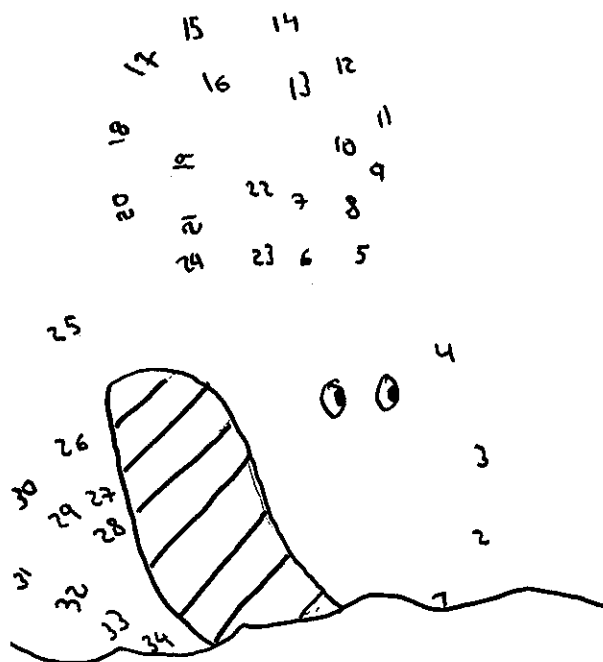
Quins d'aquests noms podem trobar al llibre del Quixot, «El Ingenioso Hidalgo Don Quijote de la Mancha»?

Don Quijote de la Mancha, Tirant lo Blanc, Mar i cel, Joan Maragall, Dulcinea de Toboso, Harry Potter, Dan Brown, Rocinante, J. K. Rowling, Codi da Vinci, Ramon Llull, Jacint Verdaguer, Sancho Panza, Josep Pla, La plaça del diamant, Miquel de Cervantes Saavedra, Francesc Eiximenis, L'auca del senyor Esteve, Narcís Comadira, El soldadito de plomo, La punyalada, Ma. Mercè Roca, Molinos de viento, El senyor dels anells, Soldados de Salamina, Comes de seda, Hans Christian Andersen, Romeu i Julieta, William Shakespeare, Germans Grimm, Llibres de cavalleria, En patufet, Escuder...

Pau Freixas. 6è, Migdia

Segueix els números

Adrià Curbet. 5è, Verd

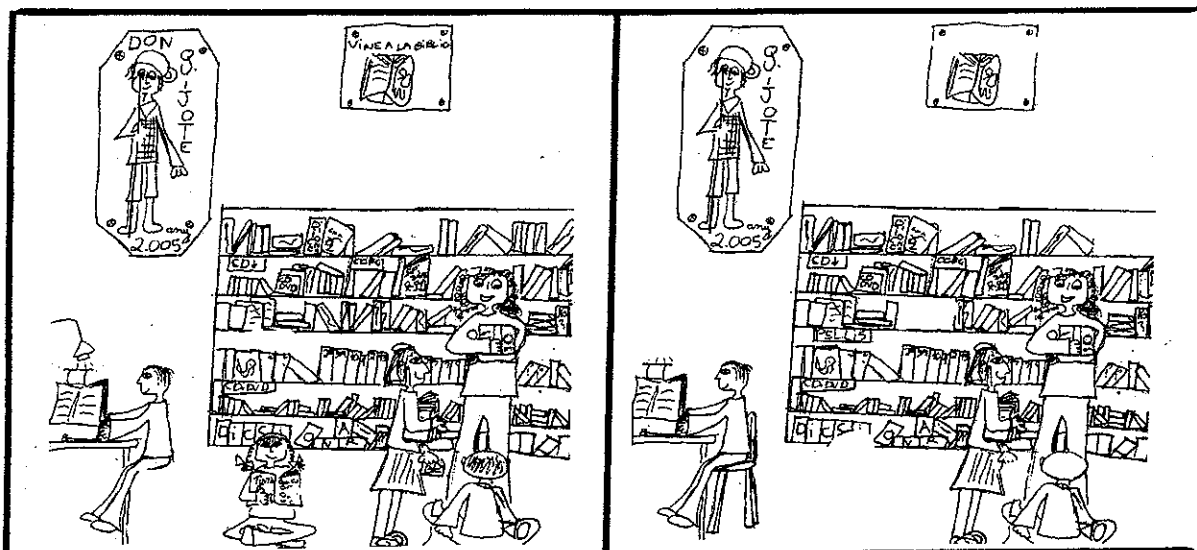
Tira còmica

Dembele. 6è, Dalmau Carles

Diferències

Ajuda'm a trobar les 10 diferències!!

Gemma Muñoz
4t, Migdia

Sopes de lletres

Busca les escoles que participen en la revista "El Tarlà". 9 escoles.

A	P	I	E	A	B	R	U	G	U	E	R	A	T
E	L	S	S	R	A	G	L	A	F	T	N	O	M
M	A	X	U	D	U	R	F	O	Q	R	S	L	I
I	D	Z	A	U	A	Q	N	Z	X	E	U	A	D
G	E	P	L	V	E	R	D	I	L	N	A	T	I
D	G	A	A	L	L	C	F	R	E	F	A	S	U
I	I	L	P	Q	U	R	A	A	L	I	F	O	O
A	R	S	X	T	S	C	E	C	D	U	F	C	B
A	O	O	A	O	U	V	U	R	A	L	Q	A	F
X	N	T	A	A	O	U	E	A	I	A	F	I	I
V	A	M	M	P	S	V	O	A	I	Q	Q	S	Q
E	Q	L	V	S	V	Q	O	R	F	Q	S	S	C
M	A	E	S	L	C	L	P	R	L	N	S	A	R
D	S	A	C	A	N	N	E	X	A	Q	P	C	O

Gerard Gómez i Guillem Furtet. 6è, Montfalgars

Busca en la sopa de lletres el nom de les següents paraules sobre l'escola: Llapis, maquineta, llibreta, senyoreta, examen, goma, director, bolígraf, aula i taula.

G	F	D	F	H	R	U	I	O	A	L	U	A	T	A
D	E	G	R	T	A	M	O	G	P	S	D	E	F	T
A	C	S	A	D	I	R	E	C	T	O	R	O	P	F
D	A	C	F	E	R	G	H	Y	U	I	O	P	L	
A	Q	L	L	A	P	I	S	I	O	L	N	G	A	S
U	F	D	V	D	S	N	E	A	E	T	A	U	I	O
L	L	A	P	I	E	D	N	G	R	Y	T	U	I	J
A	O	S	E	M	R	T	Y	H	U	E	I	K	F	
T	Y	U	A	I	S	A	O	D	E	F	N	G	T	A
M	A	X	U	I	N	E	R	F	R	G	I	U	H	R
G	E	I	A	D	E	G	E	S	C	D	U	S	K	G
A	X	S	S	D	E	F	T	G	T	H	Q	J	U	I
A	C	S	D	E	X	V	A	R	G	T	A	H	S	L
L	L	I	B	R	E	T	A	T	J	U	M	J	U	O
I	B	H	G	G	F	F	D	A	D	I	R	E	C	B

Silvia Feliu. 6è, Bruguera

En aquesta sopa de lletres trobaràs 7 personatges o objectes relacionats amb el llibre "Don Quixote de la Mancha". Don Quixote, Dulcinea, Rocinante, gegants, Sancho Panza, molins, llibres, llebrer, mag, burro.

D	O	N	Q	U	I	J	O	T	E	H
J	M	A	G	D	I	J	O	U	H	O
S	N	L	J	Z	R	H	L	E	W	T
D	M	L	J	D	O	G	L	T	J	S
U	O	E	E	O	C	E	I	G	B	A
L	L	B	G	N	I	G	B	T	U	N
S	I	R	A	S	N	A	R	G	R	C
I	N	E	N	E	A	N	E	E	R	H
N	S	R	T	L	N	T	S	T	O	P
E	O	G	S	L	T	S	R	R	E	P
A	P	K	F	E	E	S	H	R	T	A
H	U	G	K	S	T	H	G	T	G	N
J	K	T	I	H	I	E	J	U	T	Z
W	J	J	P	R	W	U	F	R	G	A
E	F	E	G	G	P	F	R	T	T	

**Leonel Pombo
6è, Dalmau Carles**

Busca 10 noms de personatges de contes. Blancaneus, Mery Popins, Les tres bessones, Polzet, Ventafocs, Peter Pan, Dumbo, Don Quixot, Aladin, Tina.

I	Z	X	G	H	J	K	Z	X	V	Q	W	T	E	R	T
N	F	D	G	O	F	L	N	C	C	M	R	V	B	E	T
L	E	R	B	L	A	N	C	A	N	E	U	S	Z	B	Y
J	D	M	H	E	E	N	P	O	I	R	Q	L	N	S	J
K	U	N	S	A	W	A	B	O	R	Y	O	Y	E	C	U
D	E	A	Z	P	R	T	U	Y	U	P	M	H	N	O	T
A	S	P	T	O	X	I	U	Q	N	O	D	W	G	F	I
S	K	R	D	M	Q	N	C	R	T	P	E	D	K	A	O
H	G	E	L	F	M	A	L	A	D	I	N	L	J	T	P
C	F	T	D	N	R	B	V	C	N	N	G	Y	H	N	F
J	L	E	S	T	R	E	S	B	E	S	S	O	N	E	S
A	A	P	D	S	T	E	F	T	E	D	F	D	S	V	A

Elia Castillo. 4t, Cassià Costal

Ordena

Ordena les següents frases:

1. Miriam porta la cintura el al revés.
2. Marc En Paula la i germans són
3. Marta i l'Aminata i la mones són

La Miriam porta el cinturó al revés.
En Marc i la Paula són germans.
La Marta i l'Aminata són mones.

Coumba Segou. 5è, Dalmau Carles

Busca la paraula

Estri per guardar colors, llapis,...

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Òrgan més necessari per viure

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Persona que viu a Mongòlia

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Agent 007

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Metge de les orelles

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

**Andrea Duran, Elisenda Lima i
Amanda Martín. 6è, Pla de Girona**

Endevinalles

Tinc 4 punxes enganxades en un pal. Sóc de ferro o de plàstic, i sovint porto menjar. Qui sóc?

Solució: penjador de roba

Si em maltrates puc ser perillós, i si m'estimes et puc donar un mas. Qui sóc?

Abel Cubarsi. Palau

Quin és aquell objecte de la classe que t'ho diré?

Solució: campana

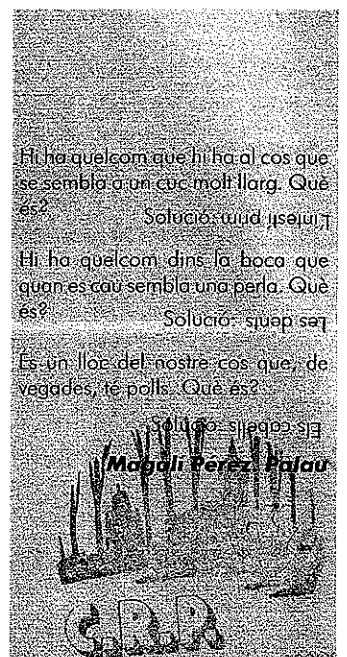
Quin és aquell objecte que es a casa, es veu tot i que be tot hom el té?

Solució: televisió

És un animal de quatre potes, té un cap mig gran i molta llana.

Solució: ovellet

**Núria Prieto i
Marina Guevara
2n, Annexa**

Helena Ramon. 4t, Bruguera

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Anna Maria Castillejo
Omar Jiménez
Danyl Lucas
Robert Telas

Cassia Costal
Annexa
Montfalgars
Verd

ENTRETENIMENTS I BUSTIA:

Jordi Balbin
Benjami Benoit
Alex Espinet
Marta Fernandez Real
Gerard Gomez

Migdia
Dalmau Carles
Verd
Bruguera
Montfalgars

RACÓ LITERARI:

Judith Bonilla
Cindy Carmona
Abel Cubarsi
Paula Logue
Magali Pérez

Pla de Girona
Verd
Palau
Dalmau Carles
Palau

ENTREVISTA:

Guillem Furiel
Anna Monigé
Marta Pascual
Anna Recorens
Silvia Sala

Montfalgars
Migdia
Migdia
Verd
Pla de Girona

ESCOLES:

Aritz Inchaustegui
Raul López
Anna Pons
Aurio Sabater

Migdia
Palau
Pla de Girona
Migdia

EL TEMA:

Alex Coróbel
Marc Iglesias
Oriana Fiera
Inés Sallo

Migdia
Cassia Costal
Annexa
Annexa

RETALLS I IL·LUSTRACIONS:

Marc Almeda
Marc Buchaca
Dani Masferrer
Manu Trubat

Bruguera
Palau
Palau
Palau

COORDINAT PELS MESTRES:

Andrea Agustín, Mireia Bedran, Carme Brugué, Montse Font, Mari Forest, Rosa Maidagan, Imma Marqués, Ma Angels Ministrat, Dania Mir, Ena Pajóli, Jordi Pujol, Francesc Soler, Francesc València, Josep Vilches, Glòria Villa